TÜRK EĞİTİM-SEN 1992

Eğitim Sesi

Gelecek Eğitimle Gelecek

ISSN:1304-4613 - Sayı : 73

Kıbrıs Barış Hârekatı'nın
50. Yılı Kutlu Olsun.

"Proje Okulları,
Keyfime göre yönetici ve
öğretmen atarım projesi
olmaktan kurtarılsın"
Talip Geylan

Türkiye Yüzyılı ve Türk Asrı
Eşiğinde Milli Eğitim
Genel Başkan Talip GEYLAN

Öğretmenlik Meslek
Kanunu'na Dair
Ne yaptık
Ne Başardık?

Türk Eğitim Sisteminde
Proje Okulları Çalıytayı
Sonuç Bildirgesi

Prof. Dr. İlyas Topsakal
ile Kıbrıs Barış Harekâtı'nın
50. Yılı üzerine söyleşi

Kıbrıs Barış Harekâtı'nın
50. Yılında Anlamlı
Konferans

Prof. Dr. Onur Köksal
ile Öğretmen Yetiştirme
Süreçlerine yönelik röportaj

Doç. Dr. Serkan Kurtipek
ile 2024 Paris Olimpiyatları
hakkında söyleşi

Asrın Felaketi
Kahramanmaraş Depremi
İsmail Özalp

24 Kasım

Öğretmenler Günü

Kutlu Olsun

GÜÇLÜ

TÜRKİYE,

GÜÇLÜ

ÖĞRETMENLE

İNŞA EDİLECEK!

"Muallimler!
Yeni nesli, Cumhuriyetin fedakâr
muallim ve mürebbileri
sizler yetiştireceksiniz,
yeni nesil, sizin eseriniz olacaktır."

Mustafa Kemal Atatürk

TÜRK EĞİTİM-SEN
1992

www.turkegitimsen.org.tr
Türk Eğitim-Sen, Türkiye Kamu-Sen Üyesidir.

Başlarken...

Erhan BAYRAM
Genel Başkan Yardımcısı

Değerli Eğitimin-Sesi okurları; Yeni bir eğitim öğretim yılına daha başladık. Türk Eğitim-Sen olarak tüm öğrencilerimizin, öğretmenlerimizin ve eğitim çalışanlarımızın 2024-2025 eğitim öğretim yılını kutlar, hayırlı olmasını dilerim.

Geleceğimiz olan çocuklarımızın kaliteli eğitim alması, bilimsel ve teknolojik gelişmelere katkı sağlayacak insanlar olarak yetişmesi, uluslararası alanda akranlarıyla rekabet edebilmesi en önemli sorumluluklarımız arasındadır. Bunu sağlamak için öğretmenlerimiz canla başla, fedakârca görevlerini ifa etmektedir. Öğretmenlerimiz eğitimin başarısını etkileyen en başat öğelerden biridir. Öğretmenlerin görevlerini sağlıklı yerine getirebilmesi için ise öğretmenlerin yetiştirilmesinden kariyer planlamasına, özlük ve mali haklarının korunmasından, parçalı yapıdaki mevzuat uygulamalarına son verilmesine kadar her alanda doğru müdahalelere ihtiyaç vardır.

Bilindiği gibi 2018 yılında Eğitim Vizyon Belgesi açıklanmış olup, bu belgede ilk kez "Öğretmenlik Meslek Kanunu" çıkarılacağı kamuoyuna duyurulmuştur. O tarihten itibaren öğretmenlerin muhatap olduğu tüm mevzuat ve süreçleri ihtiva eden, öğretmenlik mesleğinin beklentilerini karşılayan bir kanun istediğimizi dile getiriyoruz. 3 Şubat 2022 yılında TBMM'de kabul edilen, 14.02.2022 tarihinde de Resmi Gazetede yayımlanarak, yürürlüğe giren Öğretmenlik Meslek Kanunu beklentilerimizi karşılamamıştı. 1 milyonu aşkın öğretmenimiz gibi sendikamız da "Öğretmenlik Meslek Kanunu" adıyla bir yasal düzenlemenin yapılmış olmasını olumlu karşılamış olmakla beraber, kanunla ilgili revizyon yapılmasını talep etmişti. Sendikamız ayrıca kanunu yargıya taşırken, 20-23 Ocak 2023 tarihleri arasında "Öğretmenlik Meslek Kanunu Neden ve Nasıl Olmalı?" temasıyla çalıştay düzenledi. Çalıştayda, eğitim sisteminin bütün kademelerini temsil eden 81 ilden alanında uzman eğitimciler komisyon çalışmalarında bulunmak üzere bir araya geldi. İki gün boyunca yapılan komisyon çalışmalarının ardından hazırlanan raporı, Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri ve yasa koyuculara sunduk. Öte yandan Anayasa Mahkemesi'nin kanunun bazı maddelerini iptal etmesiyle birlikte bunun bir fırsat olarak görülmesini ve kanunun öğretmenlerin talep ve beklentileri doğrultusunda hazırlanmasını da istedik. Nihayetinde kanun yeniden ele alındı, komisyon görüşmelerinin ardından TBMM'ye sunuldu. Sıra "Öğretmenlik Mesleği Kanunu"nun yasalaşmasında. Şunu da belirtelim ki, kanunla ilgili önerilerimizin bir kısmı dikkate alınırken, ne yazık ki hala eksik bulduğumuz hususlar var. Kanunun yasalaşması aşamasında bu eksik hususların giderilmesini, öğretmenlerimizin muhatap olduğu tüm süreçlerin kanunda yer almasını ve mevzuatın parçalı olmaktan kurtarılmasını ümit ediyoruz.

Türk Eğitim-Sen olarak eğitimin her alanında güncel ve süre gelen sorunları tespit edip, çözüm yolları üretmeye çalışıyoruz. Yıllardır kangren haline gelen bir hususta proje okulları meselesidir. Proje okulları, adeta "kafama göre yönetici ve öğretmen atarım" projesine dönüşmüştür. Geçtiğimiz nisan ayında "Türk Eğitim Sisteminde Proje Okulları" temasıyla bir çalıştay düzenledik. "Proje Okullarının Statüsü, Yapısı ve İşlevi" ve "Proje Okullarının İnsan Kaynakları" komisyonları altında; "Proje Okullarının Dünü, Bugünü ve Geleceği", "Proje Okullarının Mevcut Durumu", "Proje Okullarının Amaçları ve İşlevleri", "Proje Okullarının Mevcut Kriterleri", "Proje Okullarının Geleceği, Türkiye Yüzyılı ve Türk Asrındaki Önemi", "Protokol Kapsamındaki Okullar", "Özel Program ve Proje Uygulayan Eğitim Kurumlarında İnsan Kaynakları", "Yönetici Görevlendirmelerinde Mevcut Durum ve Öneriler", "Öğretmen Görevlendirmelerinde Mevcut Durum ve Öneriler", "Proje Okullarına Öğrenci Seçimi", "Proje Okullarından Mezun Olacak Öğrencilerin Misyonları" konularını yakın plana aldık. Bundan sonraki sürecin nasıl işleyeceği hususunda kafa karışıklığına meydan vermeyecek tedbirlerin hızlı ve açık şekilde alınması için öneriler sunduk. Rapordan çıkan sonuçların, geleceğimizi inşa edecek çocuklarımızın başarısına ve mutluluğuna katkıda bulunacağına inanıyoruz.

Bu minvalde dergimize değerli görüşleri ile katkı sunan tüm akademisyen ve öğretmenlerimize teşekkür ediyorum.

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri
Kolu Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Ekim 2024
Sayı: 73

Türk Eğitim-Sen
Genel Merkezi adına Sahibi
Talip GEYLAN
Genel Başkan

Yazı İşleri Müdürü
Erhan BAYRAM
Genel Başkan Yardımcısı
(Dış İlişkiler ve Basın)

Yayın Kurulu
Haydar URFALI
Seyit Ali KAPLAN
Selahattin DOLGUN
Cengiz KOCAKAPLAN
Orhan KÜTÜK

Basın Danışmanı
Meltem YALÇINKAYA
Düzeltme
Tuğçe TAŞDEMİR

Grafik Tasarım
Merve TURGUT
Tuğba ATMACA

Yönetim Yeri
Talatpaşa Bulvarı No:160 / 6 Cebeci/ANKARA
Tel:0312 424 09 60 - Faks:0312 424 09 68

Dergimiz yerel süreli ve ücretsizdir.

Üç ayda bir yayınlanır

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir
Basım Tarihi 01.10.2024

Basım Yeri
Dinçler Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Bayındır 1 Sk. 6/12 Adilhan İş Mrkz.
Kızılay / ANKARA
e-mail: info@dinclermatbaacilik.com

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu) Üyesidir.

04

Türkiye Yüzyılı ve Türk Asrı Eşiğinde Milli Eğitim

Genel Başkan Talip GEYLAN

Öğretmenlik Meslek Kanunu'na Dair Ne Yaptık? Ne Başardık? 80

23

Türk Eğitim Sisteminde Proje Okulları Çalıştayı

39

Prof. Dr. İlyas Topsakal ile Kıbrıs Barış Harekâtı'nın 50. Yıl Dönümü Hakkında Röportaj

Röportaj: Meltem YALÇINKAYA

51

Kıbrıs Barış Harekâtı'nın 50. Yılında Anlamlı Konferans

53

Prof. Dr. Onur Köksal ile Öğretmen Yetiştirme Süreçlerine Yönelik Söyleşi

Röportaj: Tuğçe TAŞDEMİR

57

Doç. Dr. Serkan Kurtipek ile 2024 Paris Olimpiyatları Hakkında Röportaj

Röportaj: Tuğçe TAŞDEMİR

62

Asrın Felaketinde Kahramanmaraş

Türkçe Öğretmeni İsmail Özalp

Türkiye Yüzyılı ve Türk Asrı Eşiğinde Milli Eğitim

Yeni Eğitim-Öğretim Yılına Bakış

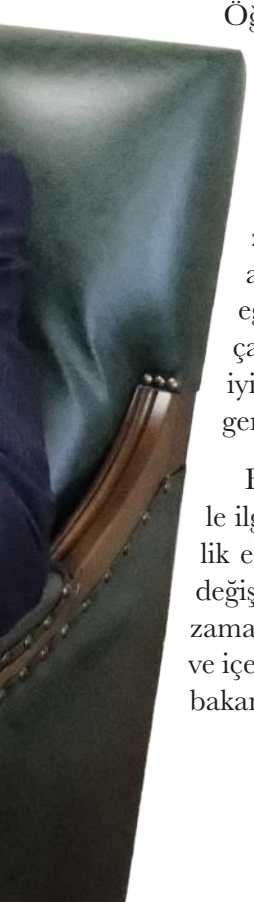
Yeni eğitim-öğretim yılına başlamanın her zaman bir heyecanı vardır; öğrenciler, öğretmenler ve aileler için bu dönem, yeni hedefler, umutlar ve başarılarla doludur. Bu heyecan ve umut doğru noktaya kanalize edilirse başarı, sevinç, mutluluk ve kalkınma olarak suya atılan damlaların haleleri gibi haneye, mahalleye, semte, ile, ülkeye ve dünyaya yayılır gider.

Her geçen yıl daha da zorlu bir süreç ile imtihan olan eğitim çalışanları ve bizlerin varlık sebebi minicik yavrularımız bu yıl da, ciddi bir keşmekeş ile karşı karşıya kalarak döneme başlamıştır. 6 Şubat 2023 tarihinde yaşadığımız deprem felaketi, ülkemizin eğitim sistemine de büyük zarar vermiştir. Bu deprem, eğitim altyapısının ne kadar kırılgan olduğunu ortaya koymuş, birçok okul yıkılmış ya da kullanılamaz hale gelmiştir. Deprem sonrasında, binlerce öğrenci eğitimden mahrum kalmış ve öğretmenler, eğitim faaliyetlerini sürdürebilmek için büyük fedakârlıklar göstermiştir. Bu tür felaketlerin tekrar yaşanmaması adına eğitim altyapısının güçlendirilmesi gerekmektedir. Deprem ve inşaat bilinci oluşturulmalıdır. Öğretmenlerimizin ve öğrencilerimizin sağlıklı ve güvenli bir ortamda eğitim alabilmeleri için okullarımızın altyapısı güçlendirilmelidir. Eğitimdeki yapısal eksiklikler, eğitim çalışanlarının ve öğretmenlerin omuzlarındaki yükü daha da ağırlaştırmıştır. Özellikle okullarda yaşanan kadrolu öğretmen, yardımcı personel, memur ve hizmetli eksikliği, hem öğrencilerin hem de eğitim çalışanlarının asli işlerini yapmalarında, Türk eğitim sisteminin hedeflerine ulaşmasında ciddi problemler doğurmaktadır.

Evlatlarımızı emanet ettiğimiz, Türk milletinin geleceğini şekillendirerek aydınlık yarınlarımızı yetiştirecek eğitim kurumları; planlama, koordinasyon eksikliği, kamu otoritesindeki süreçlerin zamanında süreçleri tamamlayamaması gibi ana başlıklarda toplayacağımız türev sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır.

Özellikle okullardaki kadrolu öğretmen eksikliği yanında yardımcı personel eksikliği de eğitim sisteminin uzun zamandır kanayan bir yarasıdır. Her okul, yalnızca öğrencilerin akademik gelişimlerini değil, aynı zamanda fiziksel ve psikolojik sağlığını da destekleyen bir kurum olarak çeşitli görevler üstlenmektedir. Öğretmen eksikliği yanında temizlik ve hijyen konusunda yaşanan sorunlar, öğrencilerimizin sağlıklı ve yetkin bir ortamda eğitim almalarını engellemektedir. Öğretmen eksiği olan okullarda ücretli öğretmenler ile kapatılmaya çalışılan eksiklik yanında; yeterli sayıda hizmetli personel bulunmadığı için temizlik de düzenli bir şekilde yapılamamakta, sınıflar ve okul alanları hijyenik olmaktan uzak bir hâle gelmektedir.

Öğrencilerimizin eğitim aldığı ortamların temiz ve sağlıklı olması, onların başarılarını doğrudan etkileyen bir unsurdur. Temizlik işlerinin yeterince yapılamaması, eğitim çalışanlarının omzuna fazladan yük bindirmekte, öğretmenler ve idareciler temizlik işlerine de müdahale etmek zorunda kalmaktadır. Bu durum, eğitimcilerin asli görevlerine odaklanmasını engellemekte ve eğitim kalitesini düşürmektedir. Oysaki eğitim çalışanlarının ve öğretmenlerin, öğrencilerine en iyi şekilde eğitim vermeleri için desteklenmeleri gerekmektedir.

Bir diğer büyük sorun ise müfredat değişiklikleriyle ilgili yaşanan adaptasyon sürecidir. Eğitimde yenilik elbette önemlidir; dünya hızla değişmekte ve bu değişime ayak uydurmak için müfredatların zaman zaman güncellenmesi gerekmektedir. Müfredat süreci ve içeriği ile ilgili çekincelerimizi ve önerilerimizi hem bakanlık hem kamu otoriteleri hem de yasa koyucu-lara pek çok kez iletmiş onların da çekincelerimizin ve önerilerimizin dikkate alınacağını, sürecin takipçisi olduğumuzu da burada ifade etmek istiyorum. Bunun yanında bütün eğitim sistemini tepeden tırnağa etkileyen değişiklikler yeterli hazırlık yapılmadan uygulamaya konulduğunda, öğretmenler üzerinde büyük bir baskı oluşturmakta ve onların iş yükünü artırmaktadır. Yeni müfredatlar, öğretmenlerin eğitim öğretim faaliyetlerini yeniden düzenlemelerini gerektirmektedir. Bu süreçte öğretmenlere gereken destek yeterli düzeyde verilmediğinde ise söz konusu değişimler, eğitimcilerin üzerindeki stresi artırmakta ve onların iş motivasyonunu düşürmektedir. Mustafa Kemal Atatürk'ün "Eğitimdir ki, bir milleti ya hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir toplum halinde yaşatır; ya da esaret ve sefalete terk eder" sözünde belirttiği gibi, eğitim sisteminin sağlam temellere oturması, bir milletin geleceğini inşa eden en önemli unsurlardan biridir. Eğitimde yapılan her değişiklik, bu yüzden son derece dikkatli planlanmalı ve öğretmenlerin, eğitim çalışanlarının, akademisyenlerin ve eğitim sendikalarının da katkısıyla çalışmalar eşgüdüm halinde ve önceden yapılmalıdır.

Müfredat değişikliklerinin teorikte öğrencilere çağın gereklerine uygun bir eğitim vermeyi amaçladığını iddia edilse de bu geçiş süreçlerinde uygulama aşamasında büyük sorunlar ortaya çıkmaktadır. Özellikle öğretmenler, yeni öğretim yöntemlerine adapte olmak sürecinde yeterli desteği bulmadıklarını dile getirmektedirler. Yeni müfredatlara geçiş sürecinde öğretmenlerin karşı karşıya kaldıkları bu tür sorunlar, eğitimde kalitenin düşmesine yol açmaktadır. Türk Eğitim-Sen olarak, bu süreçte öğretmenlerimizin yanında olduğumuzu, onların yeni müfredatlar ile ilgili görüşlerini yaptığımız anketlerle toplayarak kurmuş olduğumuz akademisyen çalışma grupları ile değerlendirerek eğitim çalışanlarımızın tespit, öngörü ve önerilerini derleyerek, rapor haline getirerek her platformda dile getirdiğimizi bir kez daha belirtmek isteriz.

Türk Eğitim-Sen olarak, bize ulaşan şikâyetler ve uygulamada şahit olduğumuz keyfilikler üzerine iyice kontrolden çıkan Proje Okulları için bir çalıştay düzenledik. Bu çalıştayda, eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması ve proje okullarının amaçlarına uygun olarak yeniden yapılandırılması gerektiği vurgulanmış, proje okulları, eğitimin niteliğini artırmak ve başarılı öğrencilerin yetişmesini sağlamak amacıyla kurulmuş olmasına rağmen, ne yazık ki zamanla bu okullar belirli kişilerin ya da grupların çıkarlarına hizmet eden yapılar haline gelmiştir. Bu da proje okullarındaki öğrencilerin ve öğretmenlerin eşit olmayan şartlarda eğitim sürecine tabi tutulmalarına neden olmaktadır. Çalıştayın sonunda hazırlanan raporda, bu okullarda yaşanan sorunların çözümü için somut adımlar atılması gerektiği açıkça belirtilmiştir. Özellikle liyakat esaslı bir yönetim anlayışının benimsenmesi gerektiği vurgulanmıştır. Eğitimde liyakat, en önemli ilkelerden biridir. "Emaneti ehline verin." sözü bu yüzden, proje okullarında görev yapacak öğretmenlerin ve yöneticilerin liyakat esasına göre belirlenmesi, hem eğitimde fırsat eşitliğini sağlayacak hem de bu okulların amaçlarına ulaşmasına yardımcı olacaktır.

Proje okullarındaki sorunları gündeme getirmenin yanı sıra, öğretmenlik mesleğinin itibarını koruma adına da birçok çalışmada bulunduk. Öğretmenlik Meslek Kanunu, bu konuda atılan en önemli adımlardan biridir. Ancak bu kanunun uygulanmasında hala giderilmesi gereken eksiklikler bulunmaktadır. Öğretmenlerimiz, bu kanunun revize edilmesini talep etmektedirler. Öğretmenlerimizin özlük hakları, çalışma koşulları ve mesleki gelişimleri noktasında hala istenilen düzeye ulaşılamamıştır. Oysaki öğretmenlerimiz geleceğimizin mimarlarıdır. Onların hak ettikleri saygıyı görmeleri, eğitim sistemimizin kalitesini artıracaktır. Türk Eğitim-Sen olarak, öğretmenlerimizin haklarını korumak ve onların daha iyi şartlarda çalışmalarını sağlamak adına her adımı atmaya hazırız.

Milli Eğitim Akademisi süreci de Türk Eğitim Sen olarak titizlikle takip ettiğimiz bir süreç olarak ajandamızda yerini almıştır. Eğitim Fakültelerinin bu konudaki görüşleri kulak arkası edilmemelidir. Mili Eğitim Bakanlığı öğretmen yeterlilikleri konusunda eğitim sürecinin bütün paydaşları ile birlikte bir çerçeve metin belirleyerek buna uygun bir eğitim öğretim süreci talep edebilir. Türk Üniversiteleri ve Türk akademisi bunu layıkıyla yerine getirecek yeterliliğe sahiptir. Yeter ki orkestra şefi herkesin ittifak ettiği bir eserin seslendirilmesi konusunda karar versin. Milli Eğitim Akademisi de görev başındaki, farklı kurumlarda farklı ihtisas alanları için eğitim öğretim faaliyeti yürüten kamu ve özel sektör personelleri için destek eğitimleri gibi çalışmalarda kendi farkını ortaya koyacak şekilde kurgulanmalıdır. MEB Akademisi için bir çözülmesi gereken sorun ise Türkiye'nin bu kadar öğretmene ihtiyacı var iken öğretmen olarak yetişmiş mesleki yeterliğe sahip bireyleri uzun bir süre sınıflardan uzak tutarak enerjilerini boşa harcamasıdır. Öğretmenler acil olarak sınıflarıyla buluşturulmalı, öğrencileri ile kucaklaşması sağlanmalıdır. Yine burada bir diğer sorun ise özel eğitim kurumlarında çalışan öğretmenlerin bu akademi eğitimine tabi tutulup tutulmayacağıdır. Burada da bir tutarsızlık kendisin göstermektedir, bunun gibi pek çok sorunu çözümü istişare mekanizmasını işletmekle çok kolay ortadan kalkabilecektir.

Öğretmen atamalarında yaşanan sorunlar çok ciddi bir konu olarak karşımızda durmaktadır. Öğretmen atamaları sürecinde uygulanan mülakat sistemi, büyük adaletsizliklere yol açmaktadır. KPSS puanına göre yapılan sıralamaların mülakatlar sonucunda bozulması, öğretmen adayları arasında ciddi bir haksızlığa neden olmaktadır. Türk Eğitim-Sen olarak, mülakatların tamamen kaldırılmasını ve öğretmen atamalarının yalnızca KPSS puanına göre yapılmasını savunuyoruz. Mülakat sistemi, objektif bir değerlendirme sağlamaktan uzak olup, adil olmayan sonuçlar doğurmaktadır. Liyakate dayalı bir atama sistemi,

öğretmenlerimizin hak ettiği değeri görmesini sağlayacak ve eğitimde kaliteyi artıracaktır. Atatürk'ün de belirttiği gibi, "Eğitimde feda edilecek tek bir fert yoktur." Her öğretmenin, hak ettiği yerde olması, eğitimin niteliğini doğrudan etkileyecektir. Bu nedenle, öğretmen atamaları sürecindeki adaletsizliklerin giderilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Okullar açıldı ücretli ya da vekil öğretmenler ile öğretmen açığı giderilmeye çalışılmaktadır. Hala öğretmen atamalarının yapılmamış olması da ciddi bir garabet olarak karşımızda durmaktadır.

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Öğretmenlik Meslek Kanunu, Milli Eğitim Akademisi ve öğretmen atamaları gibi acil çözüm bekleyen sorunlardan başlayarak gündemimizdeki her konuda "ortalama akıl yerine ortak aklın yürütülmesi" durumunda çok güzel sonuçların alınma ihtimali var iken yapıcı ve mantıklı önerilere kulak tıkanması süreci daha da içinden çıkılamaz bir hale sokmaktadır.

2024 yılı, aynı zamanda Kıbrıs Barış Harekatı'nın 50. yıl dönümüdür. Türk milletinin bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde önemli bir dönüm noktası olan bu harekat, ulusal bilincimizi ve dayanışmamızı pekiştirmiştir. Yıl dönümünde Kıbrıs Barış Harekatı'nın Türk Dünyasına ve genç nesillere aktarılmasının son derece önemli olduğuna inanıyoruz. Bu harekat, sadece askeri bir zafer değil, aynı zamanda Türk milletinin bağımsızlık tutkusunun ve kararlılığının bir sembolüdür. Tarihimize sahip çıkmak, gençlerimize milli bilinci aşılamanın en önemli yollarından biridir. Kıbrıs Barış Harekatı'nın 50. yılı vesilesiyle, bu zaferin anlam ve öneminin eğitim süreçlerimizde de daha geniş yer bulması gerektiğini düşünüyoruz. Öğrencilerimize Kıbrıs Türklüğünün çektiği zulümleri, maruz kaldığı işkenceleri ve katliamları anlatmak, bu zaferin arkasındaki mücadeleyi ve fedakarlığı doğru bir şekilde aktarmak, Türk askerinin ve Anadolu Türkünün kardeşleri için nasıl parçalandığını anlatmak onların milli hafızalarını güçlendirecektir.

Türk milleti savaşlardaki kahramanlığını barış zamanı; bilimde, teknolojide, sanatta, insani değerlerde ve sporda da sergilemektedir. Çünkü damarlarındaki asil kan onun muhtaç olduğu kudreti fazlası ile sunmaktadır. 2024 Olimpiyatları'nda Türkiye, özellikle güreş, halter, okçuluk ve tekvando gibi geleneksel olarak güçlü olduğu branşlarda önemli başarılar elde ederek, uluslararası arenada adından söz ettirmeyi başarmıştır. Ancak, bu başarıların sürdürülebilir olması ve daha geniş bir yelpazeye yayılması için, spor altyapısının güçlendirilmesi, yetenekli genç sporcuların erken yaşta tespit edilip desteklenmesi büyük önem taşımaktadır. Sporun eğitici ve birleştirici gücünü gençlerimize aşılamak, onların hem bireysel hem de toplumsal gelişimlerine büyük katkı sağlayacaktır. Spor, sadece fiziksel gelişimi değil, aynı zamanda disiplin, öz güven ve takım ruhu gibi değerleri de kazandıran bir alandır. Eğitim sistemimizde sporun daha fazla teşvik edilmesi gerektiğine inanıyoruz. Eğitimde başarıya ulaşmanın yolu, öğrencilerin sadece akademik alanda değil, spor, sanat ve kültürel alanlarda da kendilerini geliştirmelerinden geçmektedir. Bu bağlamda, olimpiyat ruhunu gençlerimize aşılamak, onları geleceğe hazırlamanın en etkili yollarından biridir.

Sonuç olarak, Türkiye Yüzyılı ve Türk Asrı, ancak güçlü bir eğitim sistemi ile inşa edilebilir. Eğitimde karşı karşıya kaldığımız sorunların bir an önce çözülmesi, sistemin aksayan yönlerinin düzeltilmesi ve eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması, ülkemizin geleceği için hayati bir öneme sahiptir. Eğitimde başarıya ulaşmanın yolu, kişi ya da grupların çıkarlarına hizmet eden değil, Türk milletinin yüce menfaatlerini ön plana koyan bir anlayıştan geçmektedir.

Türk Eğitim-Sen olarak, eğitim çalışanlarının her zaman yanında olduğumuzu bir kez daha vurguluyor, yeni eğitim-öğretim yılının tüm eğitim çalışanlarına hayırlı olmasını diliyor, ülkemizin geleceğini şekillendirecek olan gençlerimize başarılar diliyoruz.

Öğretmenlik Meslek Kanunu'na Dair Ne Yaptık Ne Başardık?

Türk Eğitim-Sen, kanunun ilk gündeme geldiği günden bugüne; eleştiri ve önerileri, eylem ve etkinlikleri, açtığı davalar, MEB nezdinde yaptığı görüşmeler ile öğretmenlik mesleğinin adına "yakışır" bir kanun çıkarılması için mücadele etti.

Öğretmenlik Meslek Kanunu, 23.10.2018 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hazırlanan "2023 Eğitim Vizyon Belgesi"nin tanıtım toplantısında kamuoyuna ilk kez duyuruldu.

Kanun ile ilgili süreç aslında ilk olarak 2004 yılında yapılan yasal düzenleme ile başladı. Bu düzenlemeyle öğretmenlik mesleğine kariyer basamakları getirildi.

2005 yılında ise "Öğretmenlik Kariyer Basamaklarında Yükselme Yönetmeliği" yayınlandı. Bu yönetmelikle birlikte uzman ve başöğretmenlik ünvanları için sınav şartı getirildi.

Yönetmelik yayınlanmadan önce de, yayınlandıktan sonra da Türk Eğitim-Sen olarak sınava karşı olduğumuzu, öğretmenlerin hizmet yılı esasına göre kariyer planlamasının yapılması gerektiğini defalarca söyledik.

2018 yılında Öğretmenlik Meslek Kanunu çıkarılacağının kamuoyuna deklare edilmesiyle birlikte de, kanuna dair söylenmesi gereken ne varsa söyledik; yapılması gereken ne varsa yaptık, üzerimize düşen sorumluluğu layıkıyla yerine getirdik.

Kısacası;

Gerek kariyer basamakları gerekse Öğretmenlik Mesleği Kanunu ile ilgili 2004 yılından bu yana sendikal hüviyetimize yakışır, öğretmenlerimizin hak ve menfaatlerini önceleyen, ilkeli, cesur bir mücadele verdik. Bu mücadelemiz, öğretmenlerimiz açısından çok kıymetli sonuçlar doğurdu.

İŞTE TÜRK EĞİTİM-SEN'İN KARİYER BASAMAKLARI ve ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ KANUNU MÜCADELESİNİN KRONOLOJİSİ:

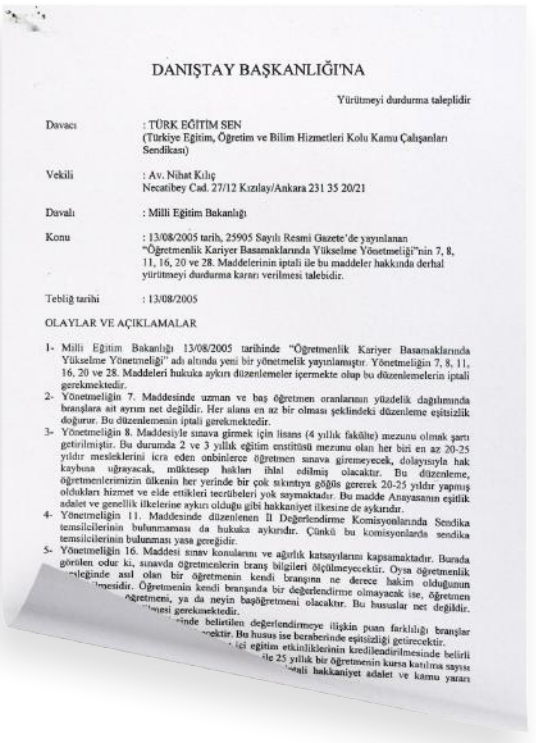
30.06.2004

1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun'da "Öğretmenlik mesleği; adaylık döneminden sonra öğretmen, uzman öğretmen ve başöğretmen olmak üzere üç kariyer basamağına ayrılır" denilerek, kariyer basamakları mevzuatımızda yer aldı.

13.08.2005

MEB tarafından "Öğretmenlik Kariyer Basamaklarında Yükselme Yönetmeliği" yayınlandı. Yönetmelikte uzman ve başöğretmenlik için sınav ve kontenjan şartı getirildi.

Yönetmeliğin yayınlanmasının akabinde "Kariyer Basamakları Yükselme Yönetmeliği"ni yargıya taşıdık.

DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA

Yürütmeyi durdurma taleplidir

Davacı : TÜRK EĞİTİM SEN
(Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)

Vekili : Av. Nihat Kılıç
Necatibey Cad. 27/12 Kızılay/Ankara 231 35 20/21

Davalı : Milli Eğitim Bakanlığı

Konu : 13/08/2005 tarih, 25905 Sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan "Öğretmenlik Kariyer Basamaklarında Yükselme Yönetmeliği"nin 7, 8, 11, 16, 20 ve 28. Maddelerinin iptali ile bu maddeler hakkında derhal yürütmeyi durdurma kararı verilmesi talebidir.

Tebliğ tarihi : 13/08/2005

OLAYLAR VE AÇIKLAMALAR

1- Milli Eğitim Bakanlığı 13/08/2005 tarihinde "Öğretmenlik Kariyer Basamaklarında Yükselme Yönetmeliği" adı altında yeni bir yönetmelik yayınlamıştır. Yönetmeliğin 7, 8, 11, 16, 20 ve 28. Maddeleri hukuka aykırı düzenlemeler içermekte olup bu düzenlemelerin iptali gerekmektedir.

2- Yönetmeliğin 7. Maddesinde uzman ve baş öğretmen oranlarının yüzdelik dağılımında branşlara ait ayrım net değildir. Her alana en az bir olması şeklindeki düzenleme eşitsizlik doğurur. Bu düzenlemenin iptali gerekmektedir.

3- Yönetmeliğin 8. Maddesiyle sınava girmek için lisans (4 yıllık fakülte) mezunu olmak şartı getirilmiştir. Bu durumda 2 ve 3 yıllık eğitim enstitüsü mezunu olan her biri en az 20-25 yıldır mesleklerini icra eden onbinlerce öğretmen sınava giremeyecek, dolayısıyla hak kaybına uğrayacak, mükteseb hakları ihlal edilmiş olacaktır. Bu düzenleme, öğretmenlerimizin ülkenin her yerinde bir çok sıkıntıyı göğüs gerecek 20-25 yıldır yapmış oldukları hizmet ve elde etikleri tecrübeleri yok saymaktadır. Bu madde Anayasanın eşitlik adalet ve genellik ilkelerine aykırı olduğu gibi hakkaniyet ilkesine de aykırıdır.

4- Yönetmeliğin 11. Maddesinde düzenlenen İl Değerlendirme Komisyonlarında Sendika temsilcilerinin bulunmaması da hukuka aykırıdır. Çünkü bu komisyonlarda sendika temsilcilerinin bulunması yasa gereğidir.

5- Yönetmeliğin 16. Maddesi sınav konularını ve ağırlık katsayılarını kapsamaktadır. Burada görülen odur ki, sınavda öğretmenlerin branş bilgileri ölçülmeyecektir. Oysa öğretmenlik mesleğinde asıl olan bir öğretmenin kendi branşına ne derece hakim olduğunun ölçülmesidir. Öğretmenin kendi branşında bir değerlendirme olmayacak ise, öğretmen öğretmeni, ya da neyin başöğretmeni olacaktır. Bu hususlar net değildir. ...lmesi gerekmektedir.
...nde belirtilen değerlendirmeye ilişkin puan farklılığı branşlar ...ektir. Bu husus ise beraberinde eşitsizliği getirecektir.
...i eğitim etkinliklerinin kredilendirilmesinde belirli ...le 25 yıllık bir öğretmenin kursa katılma sayısı ...esali hakkaniyet adalet ve kamu yararı

01.09.2005

Milli Eğitim Bakanlığı, "Kısmi Zamanlı Geçici Öğreticilik" konulu genelge yayınladı.

Genelgede eğitim kurumlarının öğretmen ihtiyacını karşılamak amacıyla, kadrolu öğretmen yerine, 657 sayılı Kanun'un 4/C maddesi kapsamında 10 ayı geçmemek üzere 20 bin kısmi zamanlı geçici öğretici çalıştırılacağı belirtildi.

Bu genelgenin iptali için dava açtık. Dava sonucunda Danıştay 12. Dairesi'nin 2005/5116 E. sayılı ve 20.02.2006 tarihli kararında; öğretmenliğin özel bir ihtisas mesleği, asli ve sürekli bir kamu hizmeti olduğu ifade edildi. Normlar hiyerarşisine aykırı olan düzenlemenin yürütülmesinin durdurulmasına; yargılama sürecinin sonunda, Danıştay 12. Dairesi'nin 2002/5116 E., 2007/2068 K. sayılı ve 27.04.2007 tarihli kararı ile aynı gerekçe ile genelgenin iptaline karar verildi. Bununla birlikte öğretmenlik mesleğinin bir kariyer mesleği olduğu kabul edilirken, ataması yapılan 20 bin öğretmenimizin de 12 ay maaş almasını sağladık.

25.11.2005

Öğretmenlik Kariyer Basamaklarında Yükselme Yönetmeliği'nin 6 maddesinin iptal ve yürürlüğünün durdurulması için açtığımız dava sonucunda, Danıştay 2. Daire Başkanlığı, 2005/2477 Esas sayılı ve 25/11/2005 tarihli kararıyla yönetmeliğin 8. Maddesinde yer alan "lisans mezunu" ibaresinin yürütülmesinin durdurulmasına karar verdi.

27.11.2005

"Öğretmenlik Kariyer Basamaklarında Yükselme Sınavı" ilk kez yapıldı. Bu sınava lisans mezunları girebilirken, iki yıllık meslek yüksekokulu mezunları ile üç yıllık okul mezunları kapsam dışı kaldı.

07.01.2006

"Öğretmenlik Kariyer Basamaklarında Yükselme Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik", 07.01.2006 tarihli ve 26046 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girdi.

30.04.2006

Sendikamızın açtığı dava sonucunda 25.11.2005 tarihli Danıştay 2. Daire Başkanlığı'nın 2005/2477 sayılı Yürütmeyi Durdurma kararına istinaden MEB, ön lisans mezunu öğretmenler için yazılı sınav yaptı.

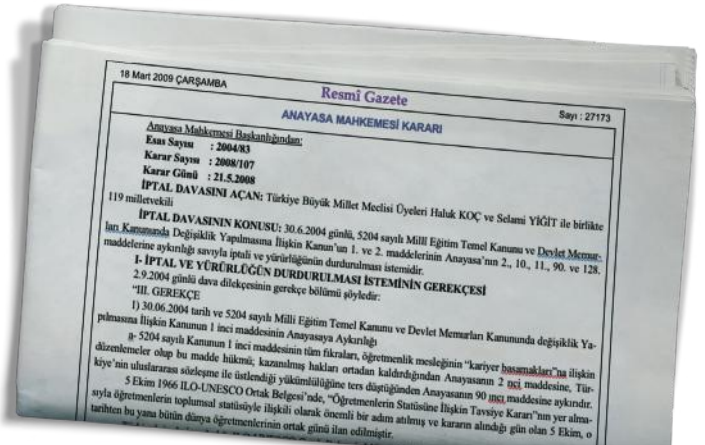
05.03.2008

Açtığımız dava sonucunda Danıştay 2. Dairesi 2005/2477 E, 2008/1049 K. Sayılı ve 05.03.2008 tarihli kararıyla yönetmeliğin 8. maddesinde yer alan "lisans mezunu" ibaresinin iptaline karar verdi.

21.05.2008

Anayasa Mahkemesi 2004/83 E., 2008/107 K. Sayılı ve 21.05.2008 tarihli kararı ile 1739 sayılı Kanunun kariyer basamaklarında yükselmeye ilişkin 1. maddesinde yer alan "alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem"….yönetmelikle düzenlenir. " ibaresini iptal etti.

Anayasa Mahkemesi'nin bu kararı, 18.03.2009 tarihinde Resmi Gazetede yayımlandı ve Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra, yani 18.03.2010 tarihinde yürürlüğe girdi.

18 Mart 2009 ÇARŞAMBA
Resmi Gazete
Sayı : 27173
ANAYASA MAHKEMESİ KARARI
Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:
Esas Sayısı : 2004/83
Karar Sayısı : 2008/107
Karar Günü : 21.5.2008
İPTAL DAVASINI AÇAN: Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri Haluk KOÇ ve Selami YİĞİT ile birlikte 119 milletvekili
İPTAL DAVASININ KONUSU: 30.6.2004 günlü, 5204 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun'un 1. ve 2. maddelerinin Anayasa'nın 2., 10., 11., 90. ve 128. maddelerine aykırılığı savıyla iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemidir.
I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ
2.9.2004 günlü dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:
"III. GEREKÇE
1) 30.06.2004 tarih ve 5204 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun 1 inci maddesinin Anayasaya Aykırılığı
a- 5204 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin tüm fıkraları, öğretmenlik mesleğinin "kariyer basamakları"na ilişkin düzenlemeler olup bu madde hükmü; kazanılmış hakları ortadan kaldırdığından Anayasanın 2 nci maddesine, Türkiye'nin uluslararası sözleşme ile üstlendiği yükümlülüğüne ters düştüğünden Anayasanın 90 ıncı maddesine aykırıdır.
5 Ekim 1966 ILO-UNESCO Ortak Belgesi'nde, "Öğretmenlerin Statüsüne İlişkin Tavsiye Kararı"nın yer almasıyla öğretmenlerin toplumsal statüsüyle ilişkili olarak önemli bir adım atılmış ve kararın alındığı gün olan 5 Ekim, o tarihten bu yana bütün dünya öğretmenlerinin ortak günü ilan edilmiştir.

07.04.2010

TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu'na yazı yazarak, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısında kariyer basamaklarına ilişkin görüşlerimiz doğrultusunda değişiklikler yapılması için gerekli desteğin verilmesini talep ettik.

28.04.2010

Anayasa Mahkemesi'nin 21.05.2008 tarihinde verdiği iptal kararının yürürlük tarihinin kararı 18.03.2010 tarihine bırakılmıştı. 2004 yılından bu zamana kadar iptal edilen hükümler yürürlükte olduğu ve iptal edilen hükümlerin yerine yeni hükümler konulmadığı için öğretmenlerimiz mağdur oldu. Bunun üzerine kariyer basamakları için örnek dava dilekçeleri yayınladık.

18.05.2010

Milli Eğitim Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğü'nün Valiliklere gönderdiği "Uzman Öğretmenlik/Başöğretmenlik" konulu 14.04.2010 tarih ve 20140 sayılı yazıda, kariyer basamaklarında yükselmeye ilişkin başvuruların 01-20/09/2006 tarihleri arasında alınarak, değerlendirmeye ilişkin iş ve işlemlerin elektronik ortamda 29.09.2006 tarihinde tamamlandığı, Öğretmenlik Kariyer Basamaklarında Yükselme Yönetmeliğinin 17/2. maddesi uyarınca, sınavda 60 ve üzerinde puan almalarına rağmen kontenjan yetersizliği sebebiyle unvan verilemeyenlerin puanlarının 2 yıl süreyle geçerli olacağı belirtilmişti.

Yine yazıda bu durumda olan öğretmenlerin sınav puanlarının 13.10.2006 tarih ve 2006/52 sayılı Komisyon Kararı gereğince 24.11.2006 tarihinden itibaren 2 yıl süreyle geçerli kabul edildiği ve bu sürenin 24.11.2008 tarihinde sona erdiği, işlem tarihinde yürürlükte bulunan mevzuat hükümleri çerçevesinde işlem yapılması gerektiği ifade edildi.

İdare mahkemesi nezdinde açtığımız davada, bahsi geçen idari işlemin iptalini ve Anayasa Mahkemesi'nin 2004/83 E., 2008/107 K. Sayılı ve 21.05.2008 tarihli kararı ile 5204 Sayılı Kanun'un kariyer basamaklarında yükselmeye ilişkin 1. maddesinde yer alan bazı ibareleri iptal etmesine istinaden, hak eden öğretmenlerimize uzman öğretmenlik unvanının verilmesini talep ettik.

01-05.11.2010

"18. Milli Eğitim Şurası Çalışma Raporu" hazırlayarak; öğretmenlerin yetiştirilmesi, istihdamı, mesleki gelişimi, farklı istihdam modelleri, öğretmenlerin atama ve yer değiştirmeleri, yönetici atamaları ve öğretmenlik kariyer sistemi ile ilgili taleplerimizi kamuoyunun gündemine taşıdık.

18-20.11.2011

MEB'in düzenlediği "Ulusal Öğretmen Stratejisi Çalıştayı"na katıldık. Çalıştay'da, "Kariyer Basamaklarında İlerlemenin Kriterleri ve Her Bir Kariyer Basamağının Görev Tanımı" Komisyonu'nda da yer alarak, kariyer basamaklarındaki eksik ve yanlışlara dikkat çektik.

03.08.2013

MEB'e yazı göndererek; beş yıllık eğitim-öğretim programlarından mezun oldukları için diploması yüksek lisans diploması ayarında kabul edilen ve sınavdan muaf tutulan, ancak başvuruların alındığı dönemde kontenjan sınırlamasından ötürü hak elde edemeyen, bu hakkı yargı kararıyla elde ettikleri için 15/06/2011 tarih ve 40105 sayılı yazıya istinaden de başvuru yapmamış olan öğretmenlerimizin uzman öğretmenlik sertifikalarının yargı kararı gerekçesiyle iptal edilmemesi ve iptal edilenlere de bu haklarının iade edilmesi hususunda talepte bulunduk.

15.01.2014

Yılda bir kez yapılması yasal zorunluluk olan kariyer sınavının yapılmamış olması, Anayasa Mahkemesi'nin kararının süresi içerisinde uygulanmayarak, yasal düzenleme yapılmaması nedeniyle yıllardır yükselmek ve görevlerinde uzmanlaşmak isteyen bakanlık çalışanlarının hakları gasp edilmiş ve maddi kazanımları engellenmişti.

Bu nedenle MEB'e yazılı başvuruda bulanarak; uygulamada birlik sağlanması, açtıkları dava sonucunda kazandıkları mahkeme kararı gereği uzman/başöğretmenlik unvanını elde eden ve yine mahkeme kararı gereği kendilerine geriye dönük ödenen maddi hak kayıplarının iadelerinin istenilmemesi hususunda tüm illere yazı gönderilmesini talep ettik.

2014 yılında "Yeter Artık. Uzman Öğretmenlikte Adaletsizliğe Son Verilsin!" konulu afiş bastırdık.

2015 yılında "Talep Ediyoruz: 10 Yılını Doldurmuş Öğretmenlere Uzman, 20 Yılını Doldurmuş Olan Öğretmenlere Başöğretmen Ünvanı Verilsin" konulu afişle kariyer düzenlemesinin sınavsız şekilde hizmet yılı esas alınarak yapılmasını talep ettik.

30.03.2016

Türk Eğitim-Sen olarak MEB'den, Anayasa Mahkemesi'nin 21.05.2008 tarihli iptal kararı ile oluşan boşluğun giderilmesi için çalışma başlatılarak, sınavsız olarak 10 yılını dolduran öğretmenlere uzman öğretmen, 20 yılını dolduran öğretmenlere ise başöğretmen ünvanının verilmesi için gerekli yasal düzenlemelerin yapılmasının sağlanmasını talep ettik.

Kariyer basamakları sürecinin başladığı 2004 yılından bugüne kadar söylediğimiz bir şey vardı:

Öğretmenlik sadece BİLME DEĞİL, BİLDİĞİNİ AKTARMA mesleğidir. Bu da bilgi birikimi, tecrübe gerektirir. Dolayısıyla öğretmenlerin kariyerleri sınavla değil, HİZMET YILI esasına göre düzenlenmelidir.

Öğretmenlerin, mesleğin adına yakışan, muhatap oldukları mevzuat ve süreçleri kahır ekseriyetle ihtiva eden bir MESLEK KANUNU'na ihtiyaçları var!

23.10.2018

"2023 Eğitim Vizyon Belgesi Tanıtım Toplantısı"nda Öğretmenlik Meslek Kanunu'na ilk kez değinildi ve kanun ile ilgili süreç böylece başladı.

Sürecin başlamasıyla birlikte Türk Eğitim-Sen olarak öğretmenlerimizin talep ve beklentileri doğrultusunda bir kanun çıkarılması için neler yapmadık ki?

6 yılda;

Bakanlık merkez ve taşra teşkilatlarının düzenlediği çalıştaylara katılarak kanuna dair beklentilerimizi ifade ettik.

Çalıştaylar düzenleyerek, raporlar ve öneriler hazırladık.

Televizyon programlarında, çıkarılacak ÖMK'ya dair görüşlerimizi dile getirdik. Onlarca basın açıklaması ve basın toplantısında kanunla ilgili taleplerimizi kamuoyuyla paylaştık.

Defalarca sosyal medya kampanyaları düzenleyerek, meslektaşlarımızın meslek kanunu sürecine sahip çıkması noktasında gayret ortaya koyduk.

Üstelik Türk Eğitim-Sen dışında hiçbir sendika Öğretmenlik Meslek Kanunu'nu ağzına dahi almıyor, konuyu gündeme getirmiyordu. Sadece Türk Eğitim-Sen ÖMK ile ilgili kamuoyu oluşturuyor, talep ve önerilerini her platformda gündeme taşıyordu.

13.11.2019

Genel Başkanımız Talip Geylan, eğitim çalışanlarına yönelik şiddeti önlemek amacıyla etkili tedbirler alınması ve caydırıcı müeyyideler getirilmesi için sendikamızın hazırladığı yasa teklifini Milliyetçi Hareket Partisi TBMM Grup Başkanvekili ve Sakarya Milletvekili Sayın Muhammed Levent Bülbül'e teslim etti. Çıkarılacak ÖMK'da da bu konuyla ilgili düzenleme yapılmasını talep etti.

12-26.11.2020

ÖMK'nın çıkarılması, yasal düzenlemenin bir an önce hayata geçirilmesi için imza kampanyası düzenledik.

03.01.2021

Genel Başkanımız Talip Geylan, dönemin Milli Eğitim Bakanı Sayın Mahmut Özer'i ziyaret ederek, Öğretmenlik Meslek Kanunu teklifindeki eksikler hakkında görüşme yaptı.

2021 yılında "Kariyer Basamakları Sınavla Belirlenemez!" konulu afiş bastırdık.

08.12.2021

Cumhurbaşkanı Sayın Erdoğan'ın 23.11.2021 tarihinde "Meslek Kanunu'nu çok yakın zamanda çıkarıyoruz" ifadesi üzerine, 81 ilde eş zamanlı olarak alanlara inerek, bir kez daha meslek kanununun nasıl olması, içeriğinde neler yer alması gerektiğine dair duruşumuzu ortaya koyduk.

31.12.2021

Öğretmenlik Meslek Kanunu Teklifi TBMM'ye sunuldu. Bunun ardından sürecin TBMM safhasında iki genel başkan yardımcımız vasıtasıyla komisyonlarda öğretmenlerin haklı taleplerini ifade ettik.

03.02.2022

Öğretmenlik Meslek Kanunu TBMM'de kabul edildi; 14.02.2022 tarihinde de Resmi Gazetede yayımlanarak, yürürlüğe girdi.

15.02.2022

Uzman öğretmen ünvanını kazanmak için ilgili şartları taşıyıp, 2006 yılında yapılan yazılı sınavda başarılı olduğu halde, kontenjan yetersizliği nedeni ile uzman öğretmen ünvanı verilmeyenlere uzman öğretmen ünvanının verilmesi hususunda MEB'e talepte bulunduk.

12.05.2022

Milli Eğitim Bakanlığı Aday Öğretmenlik ve Öğretmenlik Kariyer Basamakları Yönetmeliği yayınlandı.

25.05.2022

Öğretmenlik Meslek Kanunu'nun uygulamasına dair hazırlanmış olan "Aday Öğretmenlik ve Kariyer Basamakları Yönetmeliği"nin bazı maddelerinin yürürlüğünün durdurulması ve iptali istemiyle yargıya başvurduk.

08.09.2022

Genel Başkanımız Talip Geylan, sendikamız tarafından hazırlanan "Eğitimde Fırsat Eşitliği" raporunu açıklayarak, kariyer basamaklarına ilişkin öğretmenlerimizin bildirdiği görüşlerini kamuoyuyla paylaştı.

30.09.2022

Genel Başkanımız Talip Geylan, "Öğretmenlik Meslek Kanunu İçin TBMM'yi Göreve Davet Ediyoruz" diyerek, basın açıklaması yaptı.

08.12.2022

Şube Başkanlar Kurulu Toplantımızda ÖMK ile ilgili izlenecek strateji ve yürütülecek faaliyetleri istişare ettik.

20-23.01.2023

"Öğretmenlik Meslek Kanunu Neden ve Nasıl Olmalı?" temasıyla çalıştay düzenledik. Çalıştayda, eğitim sisteminin bütün kademelerini temsil eden 81 ilden alanında uzman eğitimciler komisyon çalışmalarında bulunmak üzere bir araya geldi. İki gün boyunca yapılan komisyon çalışmalarının ardından hazırlanan raporları başta Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri ve yasa koyuculara sunduk.

"Öğretmenlik Meslek Kanunu'ndaki Arazlar Giderilmeli, Eksiklikler Tamamlanmalı" konulu broşür bastırdık.

"Öğretmenlilerimizin İhtiyacı ve Beklentileri Doğrultusunda Adına Yakışır Şekilde ÖMK Yeniden Düzenlensin" konulu afiş bastırdık.

"Öğretmenlik Meslek Kanunu Daha Fazla Beklemesin" konulu afiş bastırdık.

14.06.2023

Genel Başkanımız Talip Geylan ve Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyelerimiz Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin'i ziyaret ederek, ÖMK ile ilgili verilen sözlerin yerine getirilmesini istedi.

05.07.2023

Genel Başkanımız Talip Geylan, Anayasa Mahkemesi tarafından yapılan yazılı davet üzerine sendikamızın Öğretmenlik Meslek Kanunu ile ilgili görüşlerini anlatmak üzere kurul üyelerine bilgi paylaşımında bulundu.

13.07.2023

Anayasa Mahkemesi'nin Öğretmenlik Meslek Kanunu'nun bazı maddelerini iptal etmesinin ardından Genel Başkanımız Talip Geylan, bunun bir fırsat olarak görülmesi ve kanunun öğretmenlerin beklentileri doğrultusunda çıkarılması gerektiğini bildirdi.

04.10.2023

Genel Başkanımız Talip Geylan, TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Mahmut Özer'i ziyaret ederek, Öğretmenlik Meslek Kanunu ile ilgili görüşlerini ifade etti; kanunun öğretmenlerin beklentisi doğrultusunda çıkarılması için destek istedi.

30.10.2023

TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Mahmut Özer Genel Başkanımız Talip Geylan'a iade-i ziyaret yaptı. Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi'nde gerçekleşen görüşmede, Öğretmenlik Meslek Kanunu'nun son durumu ele alındı.

06.11.2023

Genel Başkanımız Talip Geylan, MHP Grup Başkanvekili ve Manisa Milletvekili Sayın Erkan Akçay'a **EĞİTİM ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ŞİDDETİ ÖNLEMEYE YÖNELİK SENDİKAMIZIN HAZIRLADIĞI KANUN TEKLİFİNİ** sundu; Bu düzenlemenin ÖMK'da yer almasını istedi.

07.12.2023

Türk Eğitim-Sen Şube Başkanları Toplantısında, "ÖMK ile kazanımları koruyacak, eksiklerini söyleyeceğiz" diyerek, taleplerimizi bir kez daha kamuoyuyla paylaştık.

27.12.2023

Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü, AYM'nin kararını da dikkate alarak, Öğretmenlik Meslek Kanunu'nda yürütülmekte olan değişiklik çalışmalarına ilişkin sendikamızın görüş ve önerilerini talep etti. Görüş ve önerilerimizi çalıştay raporumuzla birlikte MEB'e sunduk.

06.03.2024

Genel Başkanımız Talip Geylan, Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin'i ziyaret ederek, ÖMK ile ilgili sürecin beklentileri karşılayacak şekilde bir an önce başlatılmasını istedi.

18.04.2024 ve 28.05.2024

Genel Sekreterimiz Haydar Urfalı ve Genel Başkan Yardımcımız Orhan Kütük "Öğretmenlik Meslek Kanunu Taslağı" çalışmaları kapsamında Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğünün daveti üzerine yapılan toplantılara katılarak, taleplerimizi iletti.

09.05.2024

Şiddeti protesto etmek ve şiddete yönelik ÖMK'da düzenleme yapılmasını talep etmek amacıyla siyah kokart taktık, ilk derse girmedik. Yine aynı gün X platformunda çalışma yaptık.

10.05.2024

Şiddetin önlenmesi ve ÖMK'da düzenleme getirilmesi için 81 ilde iş bırakma eylemi gerçekleştirdik.

16.05.2024

Öğretmenlik Meslek Kanunu'nda, öğretmenlerin muhatap olduğu mevzuat ve süreçlerin kahır ekseriyetle ihtiva edecek bir düzenlenme yapılması için #ÖMKmeclise etiketiyle sosyal medya üzerinden etkinlik düzenledik.

17.05.2024

Yeni ÖMK düzenlenmesi ile ilgili 81 ilden milletvekillerine mektup göndererek, öğretmenlerimizin beklenti ve taleplerini karşılayan bir meslek kanunu çıkarılmasını istedik.

24.05.2024

Genel Başkanımız Talip Geylan, MHP Genel Başkan Yardımcısı ve TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu üyesi Prof. Dr. İlyas Topsakal'ı ziyaret ederek, Öğretmenlik Meslek Kanunu üzerine görüş alış verişinde bulundu.

04.06.2024

"Öğretmenlik Mesleği Kanunu Taslağı" açıklandı.

Taslağın yayınlanmasıyla birlikte gerek Bakanlık nezdinde yaptığımız görüşmelerde gerekse basın açıklamalarında, televizyon programlarında teklifte eksik bulduğumuz hususları gündeme taşıdık.

15.06.2024

Genel Başkanımız Talip Geylan, MHP Genel Başkanı Sayın Devlet Bahçeli'yi ziyaret ederek, Öğretmenlik Meslek Kanunu'na dair görüş ve taleplerimizi içeren raporumuzu kendisine takdim etti, destek istedi.

26.06.2024

Öğretmenlik Mesleği Kanunu Teklifi TBMM Başkanlığına sunuldu.

02.07.2024

Genel Başkanımız Talip Geylan, MHP Grup Başkanvekili ve TBMM Milli Eğitim Komisyonu Başkanvekili Sayın Filiz Kılıç'ı ziyaret ederek, komisyonda görüşülecek olan ÖMK'ya dair talep ve önerilerimizi iletti.

03.07.2024

TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu'nda gerçekleştirilen Öğretmenlik Mesleği Kanunu Teklifi görüşmelerine Genel Sekreterimiz Haydar Urfalı katılarak, eleştiri, görüş ve önerilerimizi bildirdi.

05.07.2024

Öğretmenlik Mesleği Kanunu Teklifi komisyonda kabul edildi.

08.07.2024

Kanun Taslağı'nın TBMM Genel Kurulu'na getirilmesinden bir gün önce, talep ve beklentilerimiz doğrultusunda çıkarılması için sesimizi bir kez de sosyal medya platformu X üzerinden duyurmak amacıyla #ÖMKHüsranOlmasın etiketiyle çalışma gerçekleştirdik.

09.07.2024

Öğretmenlik Mesleği Kanunu Teklifi, TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlandı.

Ve,

TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Raporuna göre; kanun teklifi üzerinde yapılan müzakerelerde, sendikalar tarafından gündeme getirilen hususlardan 16'sı komisyon raporunda yer buldu. Bu önerilerden 11'i TÜRK EĞİTİM-SEN tarafından ifade edildi.

Ayrıca TBMM Milli Eğitim, Gençlik, Kültür ve Spor Komisyonu toplantısında tutanaklara geçen çok sayıda talebimiz bulunmaktadır. Komisyon tutanaklarında yer alan önerilerimiz şu şekildedir:

ELEŞTİRİ ve ÖNERİ 1- Öğretmenlik Meslek Kanunu'nun çıkarılmasını olumlu buluyoruz ancak toplumsal ve mesleki beklentilere cevap verebilecek yeterlilikteki Öğretmenlik Meslek Kanunu'nda öğretmenlerin adaylık seçiminden emekliliğine kadar olan süreyi kapsayan tüm aşamaları somut, tutarlı ve bütüncül bir biçimde ortaya koyan ve düzenleyen maddelerin de bulunması gerekirdi.

ELEŞTİRİ ve ÖNERİ 2- Şu anda görüşmekte olduğumuz teklifin 7 bölüm, 39 madde, 3 geçici maddeden oluştuğunu, bunlardan 7 maddenin doğrudan, 13 maddenin ise dolaylı olarak akademiyle ilgili olduğunu görmekteyiz. Bu açıdan değerlendirildiğinde; Milli Eğitim Akademisi hakkındaki düzenleme Öğretmenlik Meslek Kanunu'ndan ayrı olarak, tıpkı Hâkimler ve Savcılar Kanunu ile Adalet Akademisi Kanunu'nda olduğu gibi düzenlenmelidir.

Teklifte yer alan ancak yanlış ve eksik bulduğumuz hususlar:

ELEŞTİRİ 1- Sözleşmeli öğretmenlik konusu tamamen karşı olduğumuz hususların başında gelmektedir. Çünkü kamuda aynı işi yapan çalışanların farklı statülerde istihdam edilmesi doğru değildir. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4'üncü maddesi uyarınca sözleşmeli personel geçici işlerde ve belli sürelerde istihdam edilebilir. Sözleşmeli öğretmen istihdamı sadece Milli Eğitim Bakanlığı'nda norm kadro sonucu ortaya çıkan öğretmen ihtiyacının kadrolu öğretmen istihdamıyla kapatılamaması hâllerinde yapılabilir.

ELEŞTİRİ 2- Özel program ve proje uygulayan eğitim kurumlarına yönetici ve öğretmen görevlendirilmesi konusu zaten yıllardır eğitimde yaşanan en önemli problemlerdendir. Sınavla öğrenci alan ve akademik başarısı en yüksek öğrencilerimizin okuduğu bu okullara yönetici ve öğretmen atamalarındaki keyfiyete son vermek yerine, keyfî tasarrufları kanuni güvenceye almak en büyük yanlıştır.

ELEŞTİRİ 3- Milli Eğitim Akademisi'nin öğretmen yetiştirme sürecinin bir parçası olarak düzenlenmesini doğru bulmuyoruz.

ELEŞTİRİ 4- Akademide hazırlık eğitimine alınan öğretmen adaylarına eğitimleri süresince barınma ve iaşelerini sağlamak için ödenecek aylık ücret en az göreve yeni başlayan bir öğretmenin aylık ücreti kadar olmalıdır.

ELEŞTİRİ 5- Öğretmenlikle ilgili mevzuatın tamamı veya büyük kısmı kanunda yer alması gerekirken, bu hususta kapsam çok dar tutulmuştur.

ELEŞTİRİ 6- Öğretmenler yapılan merkezî sınavlarda düşük ücret ödenmesi başta olmak üzere çeşitli nedenlerle görev almak istememektedir. İhtiyaç hâlinde, Milli Eğitim Bakanlığı sınavları dışında resen görev verilmemelidir.

ELEŞTİRİ 7- Öğretmenlerin hak, ödev ve sorumlulukları ile yöneticilerin ödev ve sorumluluklarının düzenlenmesi konusunda da taslak yetersiz kalmıştır.

ELEŞTİRİ 8- Öğretmenlerin mesleki gelişimine dair yasal zemin ihtiyaç ve beklentileri karşılayamayacaktır.

ELEŞTİRİ 9- Öğretmenlerin yer değiştirmesine dair düzenlemeler eksik kalmıştır.

ELEŞTİRİ 10- Hizmet puanlarının tespitine dair eksikler giderilmemiştir.

ELEŞTİRİ 11- Yönetici görevlendirme süreci mutlaka kanunda yer almalıdır.

ELEŞTİRİ ve ÖNERİ 3- Eğitim çalışanlarının şiddetten korunmasına dair yasal düzenlemeler sevindiricidir ancak şiddet hadiseleri vuku bulduğunda şikâyete bağlı kalmaksızın fail hakkında kamu davası açılması da sağlanmalıdır.

ELEŞTİRİ ve ÖNERİ 4- Öğretmenliğin sona erdirilmesi ve hizmet sınıfının değiştirilmesine dair düzenleme kişisel inisiyatiflere ve özellikle mobbinge meydan vermeyecek şekilde tedbirler ihtiva etmelidir. Sağlık kurulu raporu konusu mevzuatta mutlaka yer almalıdır.

ELEŞTİRİ ve ÖNERİ 5- Akademi süreci sonucunda sözleşmeli öğretmenlerden mazereti dışında atandığı göreve başlamayan veya göreve başlayıp ayrılanların tekrar akademide hazırlık eğitimine üç yıllık katılmama süresi bir yıla indirilmelidir.

ÖNERİ 1- Hiçbir öğretmen "başöğretmen" unvanı almadan emekli olmamalıdır.

2006 yılından bu yana görevde olan öğretmenler yirmi yıllık hizmet süresini tamamladığında başöğretmen olmalıdır.

Teklifte yer almayan ancak mutlaka olması gereken hususlar:

ÖNERİ 2- Kamuda tüm öğretmenlerin sadece kadrolu istihdam edilmesi,

ÖNERİ 3- Özel sektörde çalışan öğretmenlerin aylık ücretlerinin kamudaki öğretmenlerle eş değer olması,

ÖNERİ 4- Öğretmen atamalarının mülakat olmadan ve KPSS başarısı esas alınarak yapılması,

ÖNERİ 5- Mazeret tayinleri başta olmak üzere tayinlerde yaşanan problemleri giderecek nakil sistemi kurulması,

ÖNERİ 6- Liyakati esas alan, adalet zemininde yürüyen yönetici atama sisteminin yasal zeminde ihdas edilmesi,

ÖNERİ 7- Öğretmenlerin mesleki ve kişisel eğitimleri için tedbir ve teşviklerin hayata geçirilmesi,

ÖNERİ 8- Öğretmenlik mesleğine yönelik kaygıların ortadan kaldırılması,

ÖNERİ 9- Maaş ve özlük hakların günümüz ekonomik koşullarına, öğretmenlik mesleğinin itibarına uygun şekilde belirlenmesi.

ÖNERİ 10- Türkiye'de öğretmen istihdamıyla ilgili ihtiyaç analizi yapılması, Millî Eğitim Bakanlığı ve YÖK koordinesiyle eğitim fakültelerinin sayısının ve kontenjanlarının buna göre belirlenmesi,

ÖNERİ 11- Sözleşmeli öğretmenlik ve ücretli öğretmenlik uygulamalarının kaldırılarak, tüm öğretmenlerin kadrolu şekilde istihdam edilmesi,

ÖNERİ 12- Öğretmen liselerinin tekrar hayata geçirilmesi,

ÖNERİ 13- Zorunlu hizmet bölgelerinde çalışan öğretmenlerin ekonomik ve özlük hakları açısından teşvik edilerek, 2023 Eğitim Vizyonu Belgesi'nde vaat edildiği üzere bu öğretmenlerimize teşvik ödeneği verilmesi,

ÖNERİ 14- Öğrenim özrünün kendi alanında ya da eğitim bilimleri alanında tez, yüksek lisans ve doktora öğrenimine devam edenler için geri getirilmesi,

ÖNERİ 15- Özellikle eş durumu atamalarında Anayasa'nın koruması altında olan aile bütünlüğünün sağlanması açısından, toplumu oluşturan ailenin bir arada tutulmasını zamana ve şarta bağlamayarak, özür grubu atamalarında kolaylık sağlanması,

ÖNERİ 16- Özel program ve proje uygulayan eğitim kurumları ile sınavla öğrenci kabul eden okullar başta olmak üzere Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı tüm kurumlar için liyakati esas alan, yazılı sınav esasına dayalı yönetici atama sistemi kurulması,

ÖNERİ 17- Eğitim kurumu yöneticilerine yönetici olarak il dışına tayin hakkı verilmesi,

ÖNERİ 18- Eğitim kurumu müdürlüğü görevinin ikinci görev kapsamından çıkarılarak, asli görev hâline getirilmesi,

ÖNERİ 19- Doğal afet durumlarında afete maruz kalan bölgelerdeki öğretmenleri teşvik edici tedbirlerin alınması,

ÖNERİ 20- Her yıl öğretmen atamalarının standart bir takvim doğrultusunda 1 Eylülde göreve başlayacak şekilde gerçekleştirilmesi,

ÖNERİ 21- Eğitim fakültesi son sınıfta yapılan öğretmenlik uygulaması stajı süresince öğretmen adaylarının sigortalanması ve asgari ücretin en az yarısı kadar ücret verilmesi,

ÖNERİ 22- Mesleki kıdemi beş yıl olan öğretmenleri "uzman", beş yılını tamamlamış uzman öğretmenlere de "başöğretmen" ünvanının verilmesi,

ÖNERİ 23- Yüksek lisans ve doktora öğrenimi sürelerinin bu süreden düşürülmesi,

ÖNERİ 24- Öğretmenlik kariyer basamakları sisteminin getirmiş olduğu mali hakların emeklilik sistemine yansıtılması,

ÖNERİ 25- Görev ve sorumlulukları bağlamında ücret dengesizliğini önlemek için Genel İdare Hizmetleri sınıfında görev yapan yöneticilere kıdemlerine bağlı olarak uzman öğretmen ve başöğretmen tazminat tutarlarının maaşlarına yansıtılması,

ÖNERİ 26- Türk Eğitim-Sen olarak daha önce de defalarca ifade ettiğimiz gibi, Öğretmenlik Meslek Kanunu'nun gerek kamuda gerekse özel sektörde öğretmenlik mesleğinin saygınlığını artıran ve mesleğin statüsünü sağlam bir zemine kavuşturacak şekilde düzenlenmesi mesleki açıdan bir gerekliliktir.

ÖMK'da girişimlerimiz, gayretlerimiz, mücadelemiz sonucunda;

Kariyer basamaklarında sınavın kaldırılıp, unvanların hizmet yılı esasına göre belirlenmesi,

20 yıl ve üzeri öğretmenlerimizin uzmanlıkta bekleme süresi olmadan başöğretmen olması,

Kanunun çıkarılmasıyla birlikte 1 milyon 27 bin öğretmenimizin yaklaşık 363 bininin uzman, 297 bininin başöğretmen olması, böylece mevcut öğretmenlerimizin yüzde 64'ünün uzman ve başöğretmen tazminatı almaya hak kazanması,

Eğitimde şiddetin önlenmesi, caydırıcı tedbirler getirilmesi TARİHİ BİR BAŞARIDIR!

Diğer yandan Kanun Teklifinin görüşmelerinde, sendikamızın hazırladığı önergeler milletvekillerimiz aracılığıyla TBMM Genel Kurulu'na sunuldu.

Buna göre;

Milli Eğitim Akademisi'ne alınacak öğretmen adaylarına ödenecek tutarın, hazırlık eğitimi sürecinde göreve yeni başlayan bir öğretmenin maaşı tutarında olmasını istedik. Bu talebimiz kısmen kabul gördü, teklifte yer alan tutar Temmuz 2024 itibarıyla 16 bin 930 TL'den 21 bin 160 TL'ye çıkarıldı.

Akademi süreci sonucunda sözleşmeli öğretmenlerden mazereti dışında atandığı göreve başlamayan veya göreve başlayıp ayrılanların tekrar akademide hazırlık eğitimine 3 yıllık katılamama süresinin 1 yıla indirilmesi Genel Kurul'da kabul edildi.

ÖĞRETMENLİK MESLEK KANUNU İLE İLGİLİ MÜCADELEMİZ BİTTİ Mİ?

Elbette **HAYIR!**

Kanunla ilgili eksiklerin giderilmesi hususunda BİR ADIM GERİ GİTMEYECEĞİZ!

32 yıllık sendikal bakiyemiz, duruşumuz, ilkelerimiz; ayrışma, ötekileştirme üzerine değildir.

Mücadele birikimimiz birleştirici, bütünleştiricidir.

İşte tam da bu nedenle

Öğretmenlerimizin tüm haklarını alana, beklentileri karşılanana kadar SESİMİZİ YÜKSELTECEĞİZ!

Öğretmenlerimizin muhatap olduğu mevzuat ve süreçleri kahır ekseriyetle ihtiva eden bir kanun yapılana kadar DURMAYACAĞIZ!

GÜCÜMÜZ, ETKİMİZDEDİR!

TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNDE

PROJE OKULLARI ÇALIŞTAYI

20 Nisan 2024 / ANKARA

Komisyon Raporu

TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNDE PROJE OKULLARI ÇALIŞTAYI

Türk Eğitim-Sen "Türk Eğitim Sisteminde Proje Okulları" temasıyla 20 Nisan 2024 tarihinde çalıştay düzenlendi.

Çalıştaya; Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı Talip GEYLAN ve Genel Merkez Yöneticilerinin yanısıra Bakanlık ve taşra teşkilatında görev yapan dört şube müdürü, okul müdürü ve yedi müdür yardımcısı ile öğretmen ve akademisyenlerimiz katılım gösterdi.

Çalıştayın açılış konuşmasını Genel Başkanımız Talip Geylan yaptı. Daha sonra "Proje Okullarının Statüsü, Yapısı ve İşlevi" ve "Proje Okullarının İnsan Kaynakları" konularını içeren iki farklı komisyon çalışmalarına başladı. Birinci komisyonunu oturum başkanlığını Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi ile Prof. Dr. Ferudun SEZGİN yaptı. Komisyon üyeleri ise aynı fakültenin öğretim elemanları Prof. Dr. Serkan KOŞAR ve Arş. Gör. Yakup Batuhan ARSLAN oldu. İkinci komisyon çalışmalarını Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Temel ÇALIK başkanlığında Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Zeki ÖĞDEM ile Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Onur ERDOĞAN'ın komisyon üyelikleriyle yürüttü.

Komisyonlar çalışmalarını tamamladıktan sonra hazırlanan raporlar komisyon sözcüleri tarafından Genel Merkez Yöneticilerine ve çalıştay katılımcılarına sunuldu.

1. Proje Okullarının Dünü, Bugünü ve Geleceği

Proje okulu uygulaması ilk kez 2014 yılında hayata geçirilmiştir. 6528 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'de proje okullarına ilişkin maddelerin yürürlüğe girmesiyle beraber proje okulları resmiyet kazanmıştır. İlk etapta proje okullarıyla ilgili özel bir yönetmelik çıkartılmamış olup, sonraki süreçte 1 Eylül 2016 tarihinde "Millî Eğitim Bakanlığı Özel Program ve Proje Uygulayan Eğitim Kurumları Yönetmeliği" adıyla özel bir yönetmelik çıkartılmıştır. Bu sürece kadar proje okulları kendilerine yönelik bir yönetmelik olmadan faaliyetlerini sürdürmüştür.

Yönetmelik incelendiğinde proje okullarının "yurt içinde ve yurt dışında yerli veya yabancı kurum ve kuruluşlarla veya başka ülkelerle iş birliği anlaşmaları çerçevesinde kurulan ve ulusal veya uluslararası proje yürüten okul ve kurumlar ile belirli eğitim reformu ve programları uygulayan okullar" şeklinde tanımlandığı görülmektedir. Proje okullarında esas amaç yenilikçi bir bakış açısıyla modern eğitim anlayışına erişerek öğrencinin öğrenme sürecine daha fazla katkı sağlamaktır.

- Komisyon çalışmaları sırasında proje okullarının geçmişte Anadolu Öğretmen Liseleri ve Süper Liseler yerine ikame edildiği belirtilmiştir. Doğrudan bir bağlantı olmamakla birlikte Kurum Meslek Liselerinin (Meteoroloji, Sağlık, Demiryolları, Tapu vb.) kapanmasıyla oluşan boşluk protokol kapsamındaki proje okulları ile doldurulmuştur. Bu kapsamda özgün olarak ifade edilen proje okulları da bulunmaktadır.

Askeri Elektronik Sanayii (ASELSAN) Mesleki Teknik ve Anadolu Lisesi, Türk Uçak Sanayii Anonim Ortaklığı (TUSAŞ) Mesleki Teknik ve Anadolu Lisesi, İstanbul Havalimanı Mesleki Teknik ve Anadolu Lisesi, Başkent Organize Sanayi Bölgesi Mesleki Teknik ve Anadolu Lisesi bu kapsamda örnek verilebilir.

- Türk Eğitim Sistemi içerisinde mevcut okullardan ayrışmasına rağmen proje okulları Liselere Geçiş Sistemi (LGS) kapsamında gerçekleştirilen merkezî sınav sonuçlarına göre öğrenci almaktadır. Fakat yönetmelik gereğince proje okulları gerekli görülmesi hâlinde bünyesinde ortaokulu bulunan proje okullarının öğrenci alımı, okul yönetimince yapılacak yazılı veya yazılı ve sözlü sınav sonucuna göre belirlenebilir.

- Güncel durumda Türkiye'de yaklaşık olarak 2300 proje okulunun olduğu bilinmektedir. Proje okullarının bugün geldiği durum itibariyle sayısal olarak çoğalması dikkate alındığında kuruluş amaçlarından uzaklaştığı söylenebilir. Nicelik yönünden artış gösteren proje okullarının nitelik yönünden zayıfladığı gözlemlenmektedir. Son günlerde yaşanan gelişmelerle birlikte yaklaşık 1200 proje okulunun bu kapsamdan çıkarılacağı yönünde çalışmaların yürütüldüğü bilinmektedir. Bu okullar için yönetici başvurularının alınmış olması ve atamaların ilan edilmesi söz konusu iken böyle bir gelişmenin yaşanması bir kaosu beraberinde getirmiştir. Proje okullarının sayısının azaltılması ve makul bir sayıya çekilmesi bir zorunluluk olmakla birlikte bunun bir sürece yayılarak, şeffaf ve gerçekçi kriterlere dayalı olarak yapılması daha rasyonel bir uygulama olacaktır.

1.1. Proje Okullarının Mevcut Durumu

Komisyonlarımız tarafından öncelikle proje okullarının mevcut durumunun nasıl olduğu konusunda çalıştay katılımcılarıyla bir güçlü-zayıf yönler, fırsatlar-tehditler (GZFT) analizi yapılmıştır.

GZFT analizi proje okullarının a) mevcut durumu ve b) insan kaynakları olmak üzere iki boyutta gerçekleştirilmiştir. İnsan kaynaklarına ilişkin bulgular ikinci bölümde verilmiştir. Proje okullarının mevcut durumuna ilişkin bulgular Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Proje Okullarının Mevcut Durumuna Yönelik Bulgular

Zayıf Yönler	1) Proje okulu sayısının fazla olması. 2) Proje okullarının amacına uygun öğrenci sayısının az olması. 3) Altyapı eksiklikleri. 4) Yöneticilerin niteliklerinin bu statüdeki okullar için yetersiz olması. 5) Akademik başarının öncelenerek öğrencilerin diğer gelişim alanlarının ihmal edilmesi. 6) Müfredat ile uygulama arasında tutarsızlıkların bulunması. 7) Okulların yeterli bütçeye sahip olmaması. 8) Yönetici görevlendirmelerinin sübjektif olması. 9) Yasal belirsizliklerin müdürler tarafından öğretmenler üzerinde bir tehdit aracı olarak kullanılması. 10) Yönetici görevlendirmelerinde yeterliklere dayalı kriter bulunmaması. Belirsizlikler nedeniyle öğretmenlerin okullarına bağlılık geliştirememeleri. 11) Öğretmenlerin öğrencilerin akademik ihtiyaçlarını karşılayamamaları. 12) Okulun niteliği ve amacıyla örtüşmeyen gereksiz yoğunluk nedeniyle öğretmenlerin bu okullarda görev almak istememesi. 13) Projeyle uyumlu olmayan öğretmenlerin de bu okullarda görev almasına fırsat veren bir sistemin olması. 14) Öğrenciler üzerindeki başarı baskısının yoğun olması nedeniyle öğrencilerde yüksek kaygı ve stres yaratması. 15) Öğrencilerde başarısızlık hissi uyandırması. 16) Öğrencilerin proje faaliyetleri yerine akademik etkinlikleri öncelemeleri. 17) Öğrencilerin projeler ve bilimsel araştırma konusunda hazır bulunuşluk düzeylerinin yetersiz olması.
Güçlü Yönler	1) Eğitim ve öğretimde verimi artırması. 2) Öğrencilerin kendilerini keşfetmelerine olanak sağlaması. 3) Bu okullarda çalışmanın itibarlı hissettirmesi. 4) Nitelikleri bakımından uyumlu bir öğretmen kadrosunun oluşturulmasına olanak sağlaması. 5) Öğrenci alımlarının çoğunlukla sınava dayalı ve nesnel olması. 6) Nitelikli öğrencilerin aynı okulda toplanmasına olanak sağlaması. 7) Öğrencilerin teorik bilgilerini uygulamaya dökmelerine imkan vermesi.

Fırsatlar	1) Bu okullarda alınan eğitimin uygulamaya ve üretime dönüşmesi. 2) Mesleğinde uzman yöneticiler, öğretmenler ve başarılı öğrencileri bir araya toplayarak kaliteli çıktılar üretme olasılığının artması. 3) Yaptıkları çalışmalarla diğer okullara örnek olarak eğitim kalitesini artırması. 4) Bu okulların başka kurum ve kuruluşlarla iş birliğine uygun bir yapıda olması. 5) Gelişime açık okul yöneticileri için çekici olması. 7) Okul müdürüne proje üretecek bir kadro kurma şansı tanıması. 6) Gelişime açık öğretmenler için çekici olması. 7) Öğrencilerin istekli olmaları.
Tehditler	1) Proje okulu sayısının hızla artması ile niteliğinin azalması. 2) Sınıf kontenjanlarının doldurulması için yetkin olmayan öğrencilerin de bu okullara alınması. 3) Velilerin akademik başarı kaygıları nedeniyle projelere yeterince önem verilememesi. 4) Okul çıktıları olarak nitelik yerine niceliğe odaklanılması. 5) Uzun vadeli planlamaların yapılmaması. 6) Okul yöneticileri ve öğretmenler açısından iş yükünün fazla olması. 7) Yöneticilerin üzerinde görev süresi dolma baskısı. 8) Görevlendirmelerde liyakate önem verilmemesi. 9) Öğretmenlerin üzerinde görev süresi dolma baskısı. 10) Atamalarda liyakate yeterli önemin verilmemesi. 11) Öğrencilerin projeler konusunda motivasyonlarının düşük olması.

Bu bağlamda proje okullarının zayıf yönleri arasında okul sayısının fazla olması ve bu okulların amacına uygun olarak öğrenci tarafından tercih edilmesi konusundaki yetersizlik dikkat çekmektedir. Altyapı eksiklikleri, yöneticiler ve öğretmenlerin rasyonel kriterlere göre seçilememesi, akademik başarının öncelenerek diğer gelişim alanlarına yeterli ilginin gösterilmemesi, müfredat ile uygulama arasındaki uyumsuzluklar ve yeterli mali kaynakların olmaması; bu okulları olumsuz etkileyen faktörler olarak söylenebilir.

Proje okullarının bazı güçlü yanlarının olduğu da görülmektedir. Öğretimde verimliliği artırması, öğrencilere kendilerini ve yeteneklerini keşfetme fırsatı sunması ve öğrenci alım kriterlerinin nesnel olması açısından da eğitim sistemine katkı sağlaması söz konusu olacaktır. Bu okullarda fırsatlar olarak da şunlar ifade edilebilir: Teorik olarak verilen eğitimin uygulama alanı bulması, nitelikli yönetici, öğretmen ve öğrencilerin bir araya gelmesine olanak sağlaması, söz konusu okulların geniş çalışma alanına sahip olması, diğer okullara örnek olması ve diğer kurumlarla iş birliği imkanları dikkat çekmektedir. Bu fırsatlar, eğitim kalitesini ve okulun genel işleyişini iyileştirmesi açısından önemlidir.

Proje okullarına yönelik şu tehditlerden söz edilebilir. Okul sayısının kontrolsüz bir şekilde artması, proje okulu amaçlarına uygun olmayan öğrenci alımı, velilerin sadece sınav başarısına odaklanması, eğitimde

karar vericiler tarafından nitelik yerine niceliğe odaklanılması, uzun vadeli planlamaların yapılmaması ve bu okullarda iş yükünün fazla olması gibi faktörler okulun eğitim kalitesini ve genel başarısını olumsuz etkileyebilmektedir.

Proje okullarında insan kaynaklarına ilişkin durum özel bir önem taşıdığından diğer sorunlardan ayrı şekilde ele alınmış ve tartışılmıştır. Tüm örgütlerde olduğu gibi okullarda da amaçlara ulaşılmasında insan kaynağı kilit bir role sahiptir. Okullarda yöneticiler ve öğretmenler öğrencilerin akademik ve kişisel gelişimlerinde, öğretim programının uygulanmasında ve okulun işleyişinde önemlidir. Bu bakımdan proje okullarında görev yapan yöneticilerin ve öğretmenlerin yeterlikleri en çok gündem olan konuların başında gelmektedir. Aynı şekilde sistemin önemli bir girdisi olan öğrencilerin bu okulları nasıl seçilecekleri de önemli bir konu olarak görülmektedir. Bu bağlamda en dikkat çekici durum yöneticilerin ve öğretmenlerin bu okullara görevlendirilme/atanma biçimleridir. Gerek yönetici görevlendirmeleri gerekse öğretmen atamalarında nesnel kriterler bulunmamakta ve süreç büyük belirsizlikler ve riskler barındırmaktadır. Mevcut sistem liyakatsiz yöneticilerin ve öğretmenlerin de bu sisteme dahil olmasına imkân tanımaktadır. Ayrıca bu belirsizlik ve beraberinde görev süresinin dört yıl olması yöneticilerin ve öğretmenlerin okula bağlılık geliştirmelerinin önünde bir tehdit oluşturmaktadır. Gelişime açık yöneticilerin ve öğretmenlerin bu okullarda çalışmak konusunda talepkâr olmaları ise bu okullar için önemli bir fırsattır. Öğrenciler açısından ise alım kriterlerinin nesnel olması önemli bir güçlülük olarak değerlendirilebilir. Bununla birlikte akademik başarı beklentisi ve vurgusunun yarattığı kaygı ise proje okullarının özüyle çelişen zayıf bir alandır. Proje okullarının çok yönlü değerlendirildiği bu GZFT analizi söz konusu okulların mevcut durumunu anlamak için önemli bir başlangıç noktası olabilir. Güçlü yönleri fırsatları değerlendirerek proje okullarının genel eğitim kalitesini ve başarısını artırmak için stratejiler geliştirmek mümkündür.

1.2. Proje Okullarının Amaçları ve İşlevleri

İlgili mevzuatta proje okullarının amaç ve işlevlerine ilişkin doyurucu bir açıklamanın olmadığı dikkat çekmektedir. Bu okullar ontolojik sebepleri ve Türk Eğitim Sistemine katkıları göz önünde bulundurularak amaç ve işlevleri açısından Türk Milli Eğitiminin genel amaçlarıyla tutarlı ve Milli Eğitimin temel ilkelerine uygun olacak şekilde fonksiyonel bir bakış açısıyla yeniden kurgulanmalıdır. Bu okulların amaç ve işlevleri tanımlanırken şunlar göz önünde bulundurulmalıdır:

- Proje okulları öğrencilerin özgün öğrenme ihtiyaçlarını karşılayan okullar olmalıdır.

- Neden, nasıl ve niçin sorularını soran, eleştirel bakabilen, problemlerin çözümüne bilimsel yaklaşımla yönelen öğrenciler yetiştirilmelidir.

- Öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına dönük eğitim öğretim süreçleri yürütülmelidir. Proje okullarına dönük özel öğrenme analitikleri geliştirilmeli ve bu okullardaki başarılı öğrenciler özgün öğrenme ihtiyaçlarını en üst düzeyde karşılayarak potansiyellerini gerçekleştirecek fırsatlar bulmalıdırlar.

- Okullarda verilen teorik eğitimin yapılacak proje çalışmalarıyla uygulama fırsatı sunularak kalıcı ve etkili bir öğrenme sağlanmalıdır.

- Türk milli eğitiminin genel amaçlarına uygun şekilde milli haslet ve değerlerle donanmış öğrencilerin aynı zamanda dünya insanı olma bilincini geliştirerek farklı kültürlerle etkileşimde bulunmaları sağlanmalıdır.

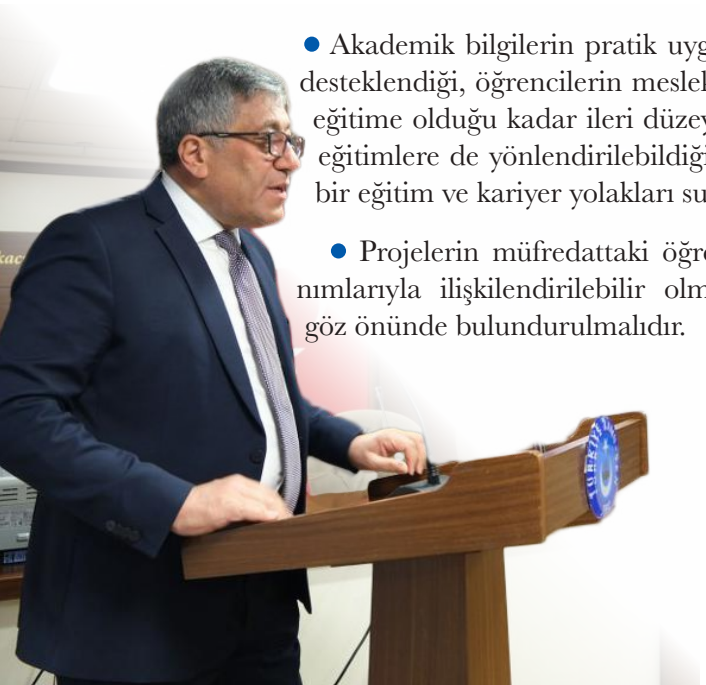
- Bu okullarda öğrencilerin kayıttan mezuniyet süreçlerine kadar akademik ve mesleki yöneltmenin daha etkin yapılması gerekmektedir.

- Projelerin özgünlüğü, bilime, sanata ve kültüre olan katkıları temel öncelik haline getirilmelidir.

- Bireye ve topluma özgün katma değer yaratma çabası öncelikli güdüleyici olmalıdır.

- Proje süreçlerinde teknolojiyi yoğun bir şekilde kullanarak öğrencilerin akademik ve mesleki bilgi yanında teknolojik becerilerini de geliştirecek ortamlar yaratılmalıdır.

- Süreç ve sonuç odaklı bir bakış açısıyla ülkenin ihtiyaçları göz önünde bulundurularak milli, yerel ve küresel bilgi üretimine katkı sağlayacak projeler geliştirilmelidir.

- Akademik bilgilerin pratik uygulamalarla desteklendiği, öğrencilerin mesleki ve teknik eğitime olduğu kadar ileri düzey akademik eğitimlere de yönlendirilebildiği çok yönlü bir eğitim ve kariyer yolakları sunulmalıdır.

- Projelerin müfredattaki öğrenme kazanımlarıyla ilişkilendirilebilir olması sürekli göz önünde bulundurulmalıdır.

- Proje okulları başarılı öğrencileri nitelikli öğretmenlerle buluşturarak takım çalışması ve ekip ruhunun olduğu, girişimci, inovatif, analitik düşünme, sorgulama, problem çözme becerilerinin ön plana çıktığı akademik ve sosyal projelerde lider olan bir okul vizyonu oluşturmalıdır.

- Öğrencilerin uluslararası düzeyde tanınan, akredite edilmiş niteliklere sahip olmaları sağlanmalıdır.

- Ulusal ve uluslararası projeler hayata geçirilerek öğrencilerin evrensel düzeyde akranlarıyla rekabet etme ve iş birliği yapabilme kapasitesi desteklenmelidir.

- Proje okulları milli ve manevi değerlerin görünürlüğünü artıran ve bu unsurları ulusal ve uluslararası projelere entegre eden okullar olmalıdır.

- Akademik eğitime devam edemeyen meslek lisesi öğrencilerinin eğitim aldıkları alanda istihdamını sağlayacak becerilerin geliştirilmesine önem verilmelidir.

- Proje okulları bilim insanı yaklaşımını erken yaşlarda edinen öğrenciler yetiştirmelidir.

- Öğrencilerin yetenek ve kapasitelerinin erken yaşlarda keşfedilerek ilgi ve kabiliyetlerinin mesleki kariyer süreçleriyle ilişkilendirildiği etkin bir okul sanayi iş birliği felsefesi güdülmelidir.

- Misyon, vizyon ve temel değerleriyle proje okulu felsefesini içselleştirildiği bir okul kültürü ve iklimi oluşturulmalıdır.

- Bir üst eğitim kurumuna geçecek öğrencilerin bilişsel ve mesleki olgunluk düzeyine ulaşmaları sağlanmalıdır.

- Proje okullarıyla yükseköğretim kurumları arasındaki organik bağın somutlaştırılması ve güçlendirilmesi gerekmektedir.

- Proje okulları yenilikçi, modern öğretim programlarını ve yöntemlerini uygulayarak eğitimde kaliteyi artırmayı amaçlamalıdır.

- Proje okulları öğretmenlerin mesleki ve kişisel gelişimlerine önem vermelidir.

- Proje okulları üniversiteler, araştırma kurumları ve özel sektörle iş birlikleri ve protokoller yaparak öğrencilere mesleki deneyimlerini artıracak fırsatlar sunmalıdır.

- Öğrencilere akademik, sanatsal ve spor alanlarında ileri düzey eğitim olanakları sağlamalıdır.

- Öğrencilerin bilimsel araştırma ve yenilikçi projeler geliştirme isteklerini teşvik edecek bir yenilik ve inovasyon kültürünün yaygınlaştırılması amaçlanmalıdır.

1.3. Proje Okullarının Mevcut Kriterleri

Proje okullarının mevcut kriterleri ilk olarak 1 Eylül 2016 yılında yayımlanan "Millî Eğitim Bakanlığı Özel Program ve Proje Uygulayan Eğitim Kurumları Yönetmeliği" ile düzenlenmiş olup sonraki süreçte yönetmelikte yapılan değişikliklerle şekillendirilmiştir. İlk yayımlanan yönetmelikte proje okulu olma kriteri dokuz maddeyle belirlenmiş ve bu maddelerin en az iki tanesini gerçekleştiren okulların proje okulu olabileceği belirtilmiştir. Yapılan düzenlemelerle birlikte proje okulu olma kriterleri altı maddeye düşürülmüş ve bunların en az bir tanesini gerçekleştiren okulların proje okulu olabileceği ifade edilmiştir. Yönetmelikte yapılan bu düzenlemelerin proje okullarının sayısında yaşanan artışta kolaylık sağladığı ve proje okulu amaç ve mantığından uzaklaşıldığı söylenebilir. Mevcut kriterler aşağıda sunulmuştur.

Bakanlığa bağlı bir eğitim kurumunun proje okulu olarak belirlenebilmesi için;

a) Uygulanacak projelerin niteliğine uygun kendi türünde fizikî alt yapı, donanım, insan kaynağına sahip olması, akademik, mesleki ve sosyal faaliyetler bakımından bulunduğu yerleşim yerindeki diğer okullar arasında ön plana çıkması,

b) Dezavantajları veya başka bir nedenle beklenen gelişimi sergileyemeyen okullardan kapsamlı bir gelişim planı hayata geçirmek üzere seçilmiş olması,

c) Bakanlıkça ulusal veya uluslararası düzeyde yeni ya da farklı bir program veya proje uygulayan veya uygulanması planlanan okul olması,

ç) Kamu kurum/kuruluşları, organize sanayi bölgesi, serbest ticaret bölgesi, ilgili alanda büyük ölçekli işletme veya sivil toplum kuruluşları ile eğitim yapılan meslek alanına uygun kendine has uygulamalar ve kapsamlı çalışmalar içeren konularda protokol yapması,

d) Belirli bir alanda tematik eğitim vermek üzere belirlenen eğitim kurumu olması,

e) Bakanlığın kabul ettiği uluslararası yetkili kurum ve kuruluşlarca akredite edilmiş olması şartlarından en az birini sağlama şartı aranır. Şartları taşıyan ve proje okulu olmak isteyen okulların başvuruları elektronik başvuru formu ile alınır. Başvurular içerisinden il millî eğitim müdürlüğü ve proje belirleme komisyonunca uygun bulunanlar, proje komisyonunun teklifi ve Bakanın onayı ile proje okulu olarak belirlenir.

Proje okulu kriterleri bağlamında komisyon çalışmalarında yönetmelikte yer alan maddelere ek olarak aşağıda yer alan maddelerin eklenmesi önerilmiştir.

Sosyo-ekonomik yapıdan bağımsız olacak şekilde özellikle dezavantajlı konumda bulunan öğrencilerin öğrenim gördüğü bölgelerdeki kriterleri taşıyan okulların proje okulu kapsamına alınmasına öncelik verilmelidir.

Proje okullarının istihdam olanakları ile ferdin ve toplumun ihtiyaçları ve sektörel projeksiyonlar dikkate alınarak yapılandırılmalıdır.

Spor ve Güzel Sanatları liselerinin ortaokul kısımlarının da proje okulu felsefesiyle değerlendirilmelidir.

Proje okulu kapsamına alınan ve/veya süreç içerisinde proje okulu kapsamından çıkarılan okulların hangi kriterlere göre bu işleme tabi tutuldukları kamuoyuyla şeffaf bir biçimde paylaşılmalıdır.

1.4. Proje Okullarının Geleceği, Türkiye Yüzyılı ve Türk Asrındaki Önemi

Proje okulları hem akademik hem de mesleki açıdan geleceğin ihtiyaçlarına ve beklentilerine uygun öğrenciler yetiştirmelidir.

Proje okullarının gelecekteki konumlanışı ülkenin genel eğitim politikaları ve ulusal kalkınma hedefleri ile uyumlu bir şekilde ele alınmalıdır.

Proje okulları öğrencilerin akademik, mesleki bilgi ve beceri düzeylerini geliştirerek ülkenin bilim ve teknoloji alanında küresel rekabet gücünü artırmalıdır.

Proje okulları mesleki eğitim ve uygulamalı öğrenme alanlarında lider olmalıdır.

Öğrencilere iş dünyasında aranan becerileri kazandırmalıdır. Bu bağlamda proje okulları sanayi ve özel sektör ile var olan ortaklıklarını güçlendirirken yeni alanlarda da bu ortaklıkların sayısını artırmalıdır.

Proje okulları öğrencilerin sosyal, kültürel ve bilişsel gelişimlerini güçlendiren etkinliklerle zenginleştirilerek bu öğrencilerin sosyal sorumluluk projelerine aktif olarak katılımları teşvik edilmeli, proje ve ürünlerin ulusal ve uluslararası alanlarda görünürlüklerini artıracak fırsatlar daha fazla aranmalıdır.

Proje okulları eğitimde teknolojinin doğru, bilinçli ve verimli kullanımı noktasında öğrencileri bilinçlendirerek teknoloji okur yazarlığını artırmalıdır. Bu teknoloji kullanımını projelerle entegre hale getirerek ülkemizin ihtiyaçlarına cevap verebilme kapasitesi oluşturmalıdır.

Yumuşak güç bağlamında özellikle ülkemizin uluslararası arenadaki ihtiyaçlarını karşılayabilecek proje okullarının etkililik ve kapasitesinin desteklenmesi gerekmektedir.

Türk Devletleri Teşkilatı başta olmak üzere uluslararası iş birliğinin artırılmasına yönelik faaliyet alanları özendirilmelidir.

1.5. Protokol Kapsamındaki Okullar

Protokol okulları temel olarak meslek liselerinin sektörel iş birliğini artırmaya yönelik faaliyetlerde bulunarak öğrencilerin mesleki gelişimleri için önemli fırsatlar sunmaktadır. Protokol kapsamındaki okulların üniversiteye yerleştirme süreçlerinde daha entegre bir sisteme geçilmesi ve üniversite eğitimi almak isteyenlerin mezun oldukları lise türüne bağlı olarak pozitif ayrımcılıkla desteklenmesi önemli görülmektedir. Protokol kapsamında Mesleki Teknik Anadolu Liselerinden mezun olan öğrencilerin üniversiteye geçişte ayrı kontenjanlara sahip olması ve Mesleki ve Teknik Ortaöğretim Kurumlarının (MTOK) kapsamındaki öğrenci kontenjanlarının genişletilmesi gerekmektedir. Protokol okullarının hedeflerine ulaşması için bu okulların araştırmacı ve üretken yapısını geliştirecek teşvikler artırılmalıdır.

2. Özel Program ve Proje Uygulayan Eğitim Kurumlarında İnsan Kaynakları

Bu başlık altında proje okullarında yönetici görevlendirme, öğretmen ataması ve öğrencilerin seçilmesi ile proje okullarının öğrencilere kazandırması gereken misyona yer verilmiştir.

2.1. Yönetici Görevlendirmelerinde Mevcut Durum ve Öneriler

Güncel hükümlere göre özel program ve proje uygulayan eğitim kurumlarına yönetici olarak görevlendirilecek müdür ve müdür yardımcısı pozisyonları için bazı genel ve özel şartlar belirlenmiştir. 2024 yılı Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Özel Program ve Proje Uygulayan Eğitim Kurumlarına Öğretmen Atama ve Yönetici Görevlendirmesine İlişkin Kılavuzda bu statüdeki okullarda görevlendirilecek okul müdürlerinin, müdür başyardımcılarının ve müdür yardımcılarının aşağıda sunulan şartların tamamını sağlamaları gerekmektedir:

a) Okul/kurumlarda 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan memur ve sözleşmeli personel kapsamında öğretmen olarak görev yapmak.

b) Proje okuluna görevlendirilecek yöneticilerin proje okulunun türü itibarıyla aynı türdeki okul/kurumlardan birine öğretmen olarak atanabilecek nitelikte olmak.

c) Başvurunun son günü itibarıyla, son dört yıl içinde soruşturma sonucu yöneticilik görevi üzerinden alınmamış olmak.

ç) Zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen yerler dışındaki proje okullarına görevlendirilecekler bakımından, ilgili mevzuatına göre zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlamış, erteletmiş ya da bu yükümlülükten muaf tutulmuş olmak.

Ayrıca okul müdürü olarak görevlendirileceklerde;

a) Meslekî ve teknik ortaöğretim kurumları için atölye, laboratuvar veya meslek dersleri öğretmeni olmak,

b) Özel eğitim kurumları için Özel Eğitim öğretmeni olmak, c) Fen liseleri için Matematik, Fizik, Kimya veya Biyoloji öğretmeni olmak,

ç) Sosyal bilimler liseleri için Türk Dili ve Edebiyatı, Tarih, Coğrafya, Felsefe, Psikoloji veya yabancı dil öğretmeni olmak,

d) Güzel sanatlar liseleri için Görsel Sanatlar/Resim veya Müzik öğretmeni olmak,

e) Spor liseleri için Beden Eğitimi öğretmeni olmak, şartları aranmaktadır.

Bu genel şartlara ek olarak 08.02.2023 tarih ve 32098 sayılı Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Özel Program ve Proje Uygulayan Eğitim Kurumlarına Öğretmen Atama ve Yönetici Görevlendirme Yönetmeliğine göre bu statüdeki okullarda görevlendirilecek okul müdürlerinin:

a) Okul/kurumlarda müdür olarak görev yapmış veya yapıyor olmak.

b) Okul/kurumlarda müdür başyardımcısı olarak en az iki yıl görev yapmış olmak.

c) Okul/kurumlarda kurucu müdür, müdür yardımcısı olarak ayrı ayrı veya müdür başyardımcılığı dâhil toplam en az üç yıl görev yapmış olmak.

ç) Bakanlığın şube müdürü veya daha üst unvanlı kadrolarında görev yapmış olmak.

Şartlarından en az birini taşımaları gerekmektedir. Müdür başyardımcısı veya müdür yardımcısı olarak görevlendirileceklerin ise aşağıdaki özel şartlardan en az birisini taşımaları gerekmektedir:

a) Okul/kurumlarda müdür, kurucu müdür, müdür başyardımcısı, müdür yardımcısı olarak görev yapmış veya yapıyor olmak.

b) Bakanlığın şube müdürü veya daha üst unvanlı kadrolarında görev yapmış olmak.

c) İmam hatip liselerine müdür yardımcısı olarak görevlendirileceklerde bünyesinde imam hatip ortaokulu bulunan kurumlarla sınırlı olmak ve en az iki müdür yardımcısı normu bulunmak şartıyla müdür yardımcılarından birisinin ortaokul öğretmenleri arasından belirlenmesi esas alınacaktır.

ç) Öğrencilerinin tamamı kız öğrenci olan proje okullarının müdürü ile müdür yardımcılarından en az biri ve yatılı kız öğrencisi bulunan proje okullarının müdür yardımcılarından en az birinin kadın adaylar arasından görevlendirilmesi esas alınacaktır.

d) Müdür yardımcısı sayısı üç ve daha fazla olup karma eğitim yapılan proje okullarında, müdür yardımcılarından en az birinin kadın adaylar arasından görevlendirilmesi esas alınacaktır.

Yönetici görevlendirmelerine ilişkin güncel durum incelendiğinde görevlendirmeler için ağırlıklı olarak kıdem şartı arandığı görülmüştür. Mevcut durumda

proje okullarına yönetici görevlendirmelerinde herhangi bir yeterlik aranmadığı dikkat çekicidir. Bununla birlikte yönetici olarak görevlendirilmek için talepte bulunanların görevlendirmelerinin hangi kriterlere ya da dayanaklara göre yapılacağı ise ne ilgili yönetmelikte ne de ilgili kılavuzda belirtilmemiştir. Görevlendirmeler konusundaki bu belirsizlik bu okullar için büyük bir riski de içinde barındırmaktadır. Komisyonumuz tarafından proje okullarına yönetici görevlendirmelerinin nasıl olması gerektiği görüşülmüş ve aşağıdaki öneriler sunulmuştur:

- Yönetici olarak görevlendirilme şartları ölçülebilir ve nesnel olmalıdır. Bu kapsamda; bu okullarımız da MEB'e bağlı diğer okullarımız da olduğu gibi EKYS ile atanmalı, sübjektif değerlendirme ve inisiyatif sonlandırılmalıdır.

2.2. Öğretmen Görevlendirmelerinde Mevcut Durum ve Öneriler

08.02.2023 tarih ve 32098 sayılı Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Özel Program ve Proje Uygulayan Eğitim Kurumlarına Öğretmen Atama ve Yönetici Görevlendirme Yönetmeliğine göre bu statüdeki okullara atanacak öğretmenlerin aşağıdaki şartları sağlaması gerekmektedir:

1) **a)** Okul/kurumlarda 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (A) ve (B) bentleri kapsamında öğretmen olarak görev yapıyor olmak.

b) Adaylık süresi dâhil en az dört yıl öğretmenlik yapmış olmak.

c) Zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen yerler dışındaki proje okullarına atanacaklar bakımından, ilgili mevzuata göre zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlamış, erteletmiş ya da bu yükümlülükten muaf tutulmuş olmak.

2) Öğretmen ihtiyacının birinci fıkra kapsamında karşılanamaması durumunda, öncelikle birinci fıkranın (b) bendinde öngörülen süre dikkate alınmaksızın diğer şartlara göre, bu şekilde de ihtiyacın karşılanamaması hâlinde ilk atama yoluyla karşılanabilir.

3) Öğretmen ihtiyacı, öncelikle proje okulunun bulunduğu ildeki okul/kurumlarda görev yapan öğretmenler arasından atama yapılarak karşılanır. İhtiyacın bu şekilde karşılanamaması durumunda, diğer illerdeki okul/kurumlarda görev yapan öğretmenler arasından da atama yapılabilir.

Bu yönetmelik uyarınca öğretmenler dört yıllığına atanmakta ve görev süreleri aynı usulle dört yıl daha uzatılabilmektedir. Mevcut durumda yönetici görevlendirmelerinde olduğu gibi öğretmen atamalarında da yeterliklere dayalı bir kriter bulunmamaktadır. Ayrıca bu okullara öğretmen atamalarının hangi kriterlere göre ve nasıl yapılacağı da ne ilgili yönetmelikte ne de kılavuzda düzenlenmemiştir. Bu durum proje okullarına öğretmen atamalarında büyük bir belirsizlik yaratmakta ve büyük riskleri de içinde barındırmaktadır. Komisyonumuz tarafından proje okullarına öğretmen atamalarının nasıl olması gerektiği görüşülmüş ve aşağıdaki öneriler sunulmuştur:

Proje okullarına öğretmen olarak atanma şartları ölçülebilir ve nesnel olmalıdır. Öğretmenlerin proje okullarının amacına uygun ölçülebilir yetkinlikleri puanlanmalı ve atamalar puan üstünlüğüne göre yapılmalıdır. Bu kapsamda;

- Proje okullarına atanacak öğretmenler için yazılı sınav yapılmalıdır. Yazılı sınavda başarılı sayılmak için bir baraj belirlenmeli ve bu barajı geçen öğretmenler aşağıda belirtilen diğer yeterlik alanlarından elde ettikleri puanlara, elde edilecek sıralamaya göre atanmalıdır.

- Proje okullarına atanacak öğretmenler için yabancı dil puanı,

- Proje okullarına atanacak öğretmenler için lisansüstü eğitim ya da en azından lisansüstü eğitim derecesine sahip olmak,

- Proje okullarına öğretmen atamalarında proje okullarında öğretmenlik deneyimi ve diğer okullarda öğretmenlik deneyimi,

- Proje okullarının doğası gereği öğretmen atamalarında daha önce yürütülen ya da görev alınan ulusal ve uluslararası projeler ile patentler,

- Öğretmen atamalarında daha önceki akademik çalışmalar (makaleler, bildiriler, kitaplar vb.) göz önünde tutulmalıdır.

Bu doğrultuda;

Proje okullarına öğretmen atamaları puan üstünlüğüne dayalı olarak Millî Eğitim Bakanlığı tarafından merkezi olarak gerçekleştirilmelidir.

Öğretmen atamalarında bahsi geçen nesnel ve ölçülebilir ölçütlerden alınacak puanlarda eşitlik olması durumunda okul müdürünün tercihi dikkate alınmalıdır.

2.3. Proje Okullarına Öğrenci Seçimi

Mevcut durumda proje okulları merkezi sınav puanına dayalı ya da okul türüne bağlı olarak özel yetenek sınavı ile öğrenci almaktadır. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği gerekli görülmesi hâlinde bünyesinde ortaokul bulunan proje

okullarının ortaokul kısmına okul yönetimince yapılacak yazılı ve/veya sözlü sınav sonucuna göre öğrenci alınabileceğini de düzenlemiştir.

Komisyonumuz proje okullarına öğrencilerin nasıl seçileceğini görüşmüş ve öncelikle öğrencilerin bu okulların çoğuna merkezi sınav puanı ile yerleşmelerinin yerinde ve adil bir uygulama olduğunu değerlendirmiştir. Bununla birlikte proje okullarına öğrenci seçimine yönelik iyileştirme çalışmalarının da yapılması gerektiğinde hemfikir olmuştur. Bu kapsamda komisyonumuz aşağıdaki önerileri sunmuştur:

- Halihazırda devam eden merkezi sınav uygulaması memnuniyetle karşılanmakla birlikte öğrencilerin bu sınavdan aldıkları puanlar sayısal, eşit ağırlık ve sözel puan türlerine göre hesaplanıp okul türüne uygun puan türüyle yerleştirme yapılması bu okulların etkililiğini artıracaktır.

- Öğrenciler tarafından daha önce gerçekleştirilen ya da görev alınan ulusal ve uluslararası projeler ile bilimsel araştırmalarda alınan dereceler (örneğin TÜBİTAK Bilim Olimpiyatları) öğrencilere ek puan sağlamalıdır.

- Güzel sanatlar liseleri gibi özel yetenek sınavı ile öğrenci alan okulların sınavlarının birbirinden farklı komisyonlar tarafından yapılması adaletsizliklere neden olmaktadır. Bu sınavların merkezi olarak yapılması adaletsizliği ortadan kaldıracaktır.

- Proje okullarındaki kontenjan doldurma zorunluluğu okulların nitelik yönünden zayıflamasına neden olmaktadır. Bu zorunluluk ortadan kaldırılmalıdır.

2.4. Proje Okullarından Mezun Olacak Öğrencilerin Misyonları

Güncel durumda her okul misyonunu kendi belirlemektedir. Proje okulları özelinde bu okullardan mezun olacak öğrencilerin nasıl bir misyona sahip olması gerektiği komisyonumuz tarafından görüşülmüştür. Öncelikle Milli Eğitim Temel Kanununda ifade edilen Milli Eğitimin Genel ve Özel Amaçları öğrencilerin misyonlarının temeli olmalıdır. Bu temel üzerine öğrenciler misyonlarına aşağıda belirtilen yetkinlikleri inşa etmelidir:

- Teknolojiyi etkili kullanabilme,
- Ulusal ve uluslararası iş birlikleri geliştirerek projeler üretebilme,
- Kendini etkili şekilde ifade edebilme,
- Girişimci bir ruha sahip olma,
- Liderlik edebilme,
- Eleştirel ve analitik düşünme gücüne sahip olma,
- Bilimselliğe ve akla önem verme,
- Uluslararası arenada ülkemizi iyi şekilde temsil etme.

3. Genel Değerlendirme ve Sonuç

Proje okulları kuruluş felsefiyle doğru bir mantıkla kurulmuş olsa da gelinen noktada felsefesinden kopuk ve günlük politikalarla yürütülen bir yapıya dönüşmüştür. İlk etapta okul yöneticilerine öğretmen ve yönetici atama noktasında belirli sınırlarda verilen özerklik olumlu karşılanmış olsa da bu yetkilendirme keyfi uygulamalara sebebiyet vermiştir. Bunun neticesinde proje okulları kadrolaşmanın bir aracı haline dönüşmüştür. Bu nedenle proje okullarının sınavla ya da belli ölçütlerle öğretmen alması düşünülmelidir. Aynı zamanda yönetici atamaları da Millî Eğitim Bakanlığının Yönetici Atama Yönetmeliğine tabi tutulmalıdır.

Toparlanacak olursa proje okullarına yönetici atama ve öğretmen görevlendirme süreçleri objektiflik, hesap verebilirlik, şeffaflık ve liyakat ölçütlerine göre yapılmalıdır. Proje okullarına yapılacak görevlendirmelere siyasi baskı veya sendikal etkilerden uzat tutulmalıdır.

Proje okullarının mevcut sayısının azaltılarak niteliğinin artırılması oldukça önemlidir. Proje okullarının özgün kimliğinin oluşturularak bu okulların ihtiyaç duydukları akademik, teknik ve bütçe desteğinin sağlanarak izleme ve denetim mekanizmaları etkin hale getirilmesi gerekmektedir. Okul sayısının kontrolsüz artışı proje okullarının kimliğini, kurumsal bütünlüğünü ve kurum kimliği inşasını olumsuz etkilemektedir. Hızla artan okul sayısıyla birlikte okullar sıradanlaştırmış, diğer okullardan farklılaşabilecekleri eğitim hizmeti ve toplumsal katkı çabaları gölgelenmiştir. Milli eğitimin pek çok proje alanında olduğu gibi nicelik, sayısal baskı ya da istatistiksel zorlamalarla proje okulları değersizleştirilmiştir. Bu bağlamda Millî Eğitim Bakanlığı proje okullarının etkinliğini ve katma değerini artırmak amacıyla izleme ve değerlendirme mekanizmaları kurmalı ve bunları güçlendirmelidir. Kurulacak olan denetim mekanizmalarıyla birlikte proje okullarının çıktıları ve toplumsal dışsallıkları sistem bütünlüğü içerisinde ve çok yönlü bir şekilde değerlendirilme fırsatı yakalayacaktır. Aynı zamanda da proje okullarının niteliğini artıracak politikalar bilimsel bir bakış açısıyla ele alınmalıdır.

Proje okullarının sahada çeşit ya da tür olarak farklılaştığı ve kendilerine özgü spesifik problemleri bulunduğu görülmektedir. Okulların kendi türlerine yönelik özel sorunları kapsayacak kapsamlı ve katılımcı bir anlayışla, bu okulların Türk Eğitim Sistemine katkıları artırılmalıdır. Bu alanlardaki bilgi ve birikim desteklenerek okulların amaç, yapı, süreç, iklim ve birey boyutlarına yönelik iyileştirmeler yapılmalıdır. Dolayısıyla proje okullarına şimdiye kadar harcanan maddi ve manevi tüm emek ve kaynakların amacına ulaşması için çaba gösterilmelidir.

Sayıca fazla ancak yaygın etkisi düşük, katma değeri olmayan projeler yerine daha nitelikli ve bilimsel süreçleri güçlü aynı zamanda toplumsal kalkınmaya katkıda bulunacak çalışmalar desteklenmelidir. Bunların yanı sıra ulusal ve uluslararası sorunların çözümüne katkıda bulunacak telif modeller üretmeye yönelik çalışmalar teşvik edilmelidir. Dolayısıyla projelerin niceliği değil niteliği önem kazanmalı ve proje okulları sayıca fazla proje üretme zorlaması ya da yarışına sokulmamalıdır. Projeler özgün değerleri ve istekleri açısından değerlendirilmeli, nitelik ve kalite niceliğe kurban edilmemelidir.

Bu genel değerlendirme ve açıklamalar ışığında proje okullarının yapı ve işleyişini geliştirmeye, Türk Eğitim Sistemindeki özgün yerini korumaya ve güçlendirmeye ve bu kurumların kurumsal kimlik inşa etmelerini desteklemeye yönelik belirgin spesifik öneriler aşağıda özetlenmiştir:

- Proje okulu ibaresinin mevcut durumda okulların işlevine ve amacına uygun olmadığı görüşü benimsenmiş bu nedenle proje okulu ibaresinin değiştirilmesi gerekmektedir. Çünkü proje okulu olmayan okullarımızda da projeler üretilmektedir. Bu nedenle mevcut proje okullarının niteliğine uygun farklılaşmasını sağlayacak bir isimlendirme yapılmalıdır.

- Proje okulları Milli Eğitim Sisteminin genel amaç ve temel ilkeleri doğrultusunda kendilerine özgün bir kurum kimliği inşası üretmelidir.

- Proje okullarının etkinliğine yönelik güçlü ve kapsayıcı bir araştırma yapılmalı ve Millî Eğitim Bakanlığı sahadan gelecek sıcak verirlerle birlikte mevcut durumu bilimsel açıdan ortaya koymalıdır.

- Proje okullarının eğitime yön verecek sürdürülebilir ürünler ortaya çıkaran okulları olması gerekmektedir.

- Proje okullarının niteliğine göre öğrenci kapasitesi belirlenmeli, bu konuda çalışmalar yapılmalıdır. Örneğin Güzel Sanatlar Lisesi gibi özel yeteneklerin alındığı okullarda kontenjan zorunluluğu bulunmamalıdır.

- Proje okullarının kendine has bir kültürünün oluşması gerekmektedir. Yapılan projelerin okul genelinde bir kültüre dönüşmesi ele alınmalıdır.

- Proje okullarının türleri göz önünde bulundurularak yeterli ve zengin bir fiziksel kapasiteye sahip olması elzemdir.

- Proje okullarının sayısındaki hızlı yükseliş niteliğin düşmesine neden olmaktadır. Gerekli çalışmalar yapılarak bu sayı azaltılmalıdır.

- Proje okullarındaki öğrenci sayısının yüksek olması nedeniyle okullarda yürütülen projelere katılan öğrenci sayısının toplam öğrenci sayısına oranı oldukça düşüktür. Bu nedenle proje okullarına öğrenci kontenjanı getirilmelidir.

- İstatistik ve sayısal veri kaygısından dolayı öğretmenlere ve yöneticilere proje sayısını çoğaltma baskısı yapılmamalıdır.

- Proje okullarının değişim ve gelişim süreçlerinde bölgesel ihtiyaçlara, altyapı imkanları, staj ve uygulama koşulları ile arz-talep dengesi gözetilmelidir.

- Proje okullarına yönelik projelerinin özgün çıktılarına dönük ve duyarlı etkin bir bütçelendirme sistemi oluşturulmalıdır.

- Proje süreçlerinde görev alan öğretmen ve yöneticilerin geçmiş proje deneyimleri dikkate alınmalıdır.

- Proje okullarının Millî Eğitim Bakanlığı içinde tekrar düşünülerek bu okulların yetkilendirme sınırları yeniden ele alınmalıdır.

- Mevcut durumda özellikle veli bağışı, hibe, sponsorluk ya da hayırseverler aracılığıyla yapılan projelerin resmi boyutlarının ve kurumsal yönleri güçlendirilmelidir.

- Proje okullarının finansmanı noktasında alternatif kaynaklar yaratılmalıdır.

- Proje okulu öğrencilerinin mezun olma kriteri olarak Millî Eğitim Bakanlığınca onaylanmış ulusal, uluslararası, sanatsal faaliyetler veya topluma hizmet kapsamında en az bir projede görev almış olması zorunlu tutulmalıdır.

- Mesleklerin geleceğine yönelik ihtiyaç analizi yapılmalı ve proje okulları meslek geçişlerine uygun şekilde temel yeterlilik ve esnek becerilerle donatılmalıdır.

- Proje okullarının özelliğine göre öğrenciler İngilizcenin yanı sıra ikinci bir yabancı dile yönlendirilmelidir

- Proje çıktılarının telif ürünlere dönüştürülecek şekilde yaygınlaştırılmasıyla proje okullarının görünümünü artıracak ulusal düzeyde bir yapı oluşturulmalıdır.

- Proje okullarınca üretilen akademik çalışmaların süreli yayınlar çerçevesinde bilim alanına katkı sağlayacak biçimde yayımlanması teşvik edilmeli ve bu konuda uygun özendiriciler sağlanmalıdır.

Proje okullarında görevli olan ve norm fazlasına düşün öğretmen ve yöneticilerin özlük hakları yapıcı bir yaklaşımla ele alınmalı, okul değiştirme ve yeniden görevlendirmelerde mağduriyet oluşturmayan süreçler yaratılmalıdır.

- Proje okullarında norm kadro düzenlemelerinin keyfi uygulamalardan arındırılması gerekmektedir.

- Proje okullarında öğrencilerin bireysel özelliklerine odaklanılarak akademik mentorluk süreçleri etkin hale getirilmelidir.

- Proje okulları için oluşturulan denetim mekanizmaları aktif hale getirilmedir. Proje üretmeyen okullar bu kategoriden çıkartılmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı proje okullarıyla ilgili bağlayıcı ve sürdürülebilir bir karar almak amacıyla öncelikli olarak bu okulların bir etki analizini yapmalı, proje okullarıyla ilgili dönüşüm ve geliştirme çabaları bilimsel araştırma verilerine dayandırılmalı ve proje okullarının geleceği sağduyu ile bilimsel bir zemine dayalı olarak şekillendirilmelidir.

Türk Eğitim-Sen olarak eğitimin her alanında ve güncel sorununda olduğu gibi proje okullarının temel varlık sebeplerine, işleyiş ve süreçlerine yönelik tartışmalarda da aklın, bilimin, rasyonalitenin, sağduyunun ve necip Türk Milletinin üstün çıkarları ve toplumsal beklentileri doğrultusunda taraf olmaya devam edeceğiz. Bu çalıştayın bu düşünce ve anlayış içerisinde eğitim sistemimizin geleceğine ve geleceği inşa edecek çocuklarımızın başarısına ve mutluluğuna katkıda bulunacağını ümit ediyoruz.

KIBRIS BARIŞ HAREKÂTI'NIN 50. YILI Kutlu Olsun

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkan Yardımcısı, Merkez Yönetim Kurulu Üyesi, Samsun Milletvekili, Genel Türk Tarihi Kürsüsü Akademisyen ***Prof. Dr. İlyas Topsakal*** *ile Kıbrıs Barış Harekâtı'nın 50. Yıl Dönümü, KKTC'nin Tarihsel Süreci, Adadaki Türk Varlığı Üzerine Söyleşi Gerçekleştirdik.*

Röportaj: **Meltem YALÇINKAYA**

"Kıbrıs meselesi sadece Kıbrıs adasıyla da ilgili değildir. Gazi Mustafa Kemal Atatürk, aslında orduları ve milletine misak-ı milliyi vasiyet ederken, özellikle Kıbrıs'ı kızıl elma olarak işaret etmiştir. Neden? Çünkü Kıbrıs sadece bir ada değil, aynı zamanda Doğu Akdeniz'dir."

Kıbrıs Barış Harekâtı'nın 50. Yıl dönümünü kutluyoruz. Öncelikle KKTC'nin 50 yıllık tarihsel sürecini, Türklerin adada Memlûk Devletinden itibaren devam eden yüzyıllardır süren varlığını değerlendirir misiniz?

KKTC'nin 50. kuruluş yıl dönümünü en üst düzeyde ve geniş bir katılımla büyük bir coşku ve gururla kutladık. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan, Genel Başkanımız Sayın Devlet Bahçeli ve devlet erkânı bu kutlamalarda bulundu. Kutlamalar, KKTC'de büyük bir sevinçle karşılandı. Öncelikle şunu belirtmek isterim ki, devletimizin ve milletimizin hassasiyeti Kıbrıs meselesinde hiçbir zaman azalmadı, desteğimiz her zaman sürüyor ve ilelebet Kıbrıs Türklüğü var olacaktır.

Kıbrıs Barış Harekâtı'na kadar uzanan süreci değerlendirecek olursak; Kıbrıs'ta 1950'li yıllarda başlayan ve 1970'li yıllara kadar süren bir soykırım, unutulmamalıdır. Georgios Grivas'ın kurduğu EOKA adlı örgüt Türkleri tıpkı diğer adalarda yaptıkları gibi yok etmek istedi. Katliama kaşı direniş için Türk Mukavemet Teşkilatı kuruldu. Bu konuyu daha derin ele alacağız, ancak, başka bir hususa dikkat çekmek istiyorum. Türkiye'deki katliamlara karşı büyük tepki-

nin muharrik gücü üniversite öğrencilerimiz olmuştur. 1950'li yıllarda, özellikle 1960 darbesinden sonra -o dönemde dünyanın da değişen dengesi var- Türkiye Cumhuriyeti'ndeki darbe hükümeti Türk Mukavemet Teşkilatı'na mesafeli yaklaşırken, üniversiteli milliyetçi öğrencilerimiz adadaki kardeşlerine ses olmuştur. Evet, devletimiz kurumlarıyla adadaki var olma mücadelesini desteklemiştir, ancak o dönemdeki öğrencilerimiz de bu mücadeleyi görünür kılmıştır. Milletimiz ve geleceğimiz için münevver gençlerimizin önemini tarihi hadislerle hatırlamalı, gençlerimize örnek göstermeliyiz.

Tabi Türk Eğitim Sen olarak sizlere teşekkür ediyoruz. Kıbrıs meselesini üzerinize vazife aldınız. Türk Eğitim Sen dışında kaç tane sendika bu meseleye gönül veriyor? Düşünmemizi zorunlu kılan bir soru bu… Dolayısıyla bir taraftan kazançlıyız, çünkü devletimiz ve hükümetimiz sonuna kadar bu işin arkasında ama sivil toplum kuruluşlarımız nerede bunu düşünmek lazım?

Sorunuza gelince; Kıbrıs meselesi 50. Yılı münasebetiyle basına yansıdı; milletimiz, Kıbrıslı Türkler, Türk dünyası ve uluslararası teşkilatlar bu vesileyle olayları analiz etti. Türkiye Cumhuriyeti ile başlayan Yunanistan ile aramızdaki adalar meselesi de yeni bir sorun değildi elbette… Cumhuriyetimizin kuruluşuna yani 1923'e kadar da Devleti Aliyye yani Osmanlı Devleti bütün bu coğrafyanın sahibi idi ve onun mirasçısı olarak bizim devletimiz geçmişe dönük ilişkilerimizin doğrudan muhatabı kabul edilir. Yani Türk devleti geçmiş bütün devletlerimizin devamı olarak müthiş bir derinliğe ve birikime sahiptir. Zaman zaman yöneticileri, hanedanları değişmiş ama Türk devlet geleneği hep devam etmiştir. Tarihi 7 bin yıla dayanıyor diyoruz ama 7 bin yıl öncesinde de yazılmamış tarihi olan dünyanın sayılı devletlerinden birisidir. Dolayısıyla geçmişteki hatıralarımız, miraslarımız -tıpkı Misak-ı Milli gibi-bizim hafızamızdır ve geleceğimizdir. Bir tarihçi olarak ya da siyasal

sistemimize temel teşkil edecek ideoloji, düşünce olarak geçmişimizi bilmek, haklarımıza da mirasımıza da sahip çıkmamız gerekir. Özellikle de siyasetçilerimizin bu bilinçte olması lazım. Siyasetçimizin mirasımızı bilmesinin önemi şudur: Siyasetçi uyarıcı görevini yapar. Sivil toplum kuruluşlarını bilinçlendirir, bürokratların atamasını bu bilinçle yapar, bürokratlar da bu işi bilirse sağlam temelli, haklarımızı gözeten, milletimizi geleceğe taşıyan projeleri ortaya koyabilen bir iradeyi gösterir. Kıbrıs meselesi bu yönüyle de bizim için önemlidir. Meseleye milli menfaat ve misakı tamamlamak açısından bakacak iradeye sahip olmayı önemsememiz gerekir.

Kıbrıs meselesi sadece Kıbrıs adasıyla da ilgili değildir. Gazi Mustafa Kemal Atatürk de, aslında orduları ve milletine misak-ı milliyi vasiyet ederken özellikle Kıbrıs'ı kızıl elma olarak işaret etmiştir. Neden? Çünkü Kıbrıs sadece bir ada değil, aynı zamanda Doğu Akdeniz'dir. Filistin, Ürdün daha sonra İsrail ile merkezinde Ortadoğu vardır. Suriye, Ürdün, Lübnan, Mısır, ortada İsrail ve Körfez ülkeleri yani Suudi Arabistan, Bahreyn, Katar, Irak, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, İran ve Umman bütün bu devletlerin batıya uzanan yolculuğunun durak noktası ve nefesi olarak karşımızda konumlanıyor. Doğu Akdeniz; Akdeniz'den, batıya, Kuzey Afrika'ya giden her yerin kilit noktası, stratejik önemi açısından Türkiye'nin kalbi demek. Atatürk'ün bu nedenle Kıbrıs'ı, Misak-ı Milli içinde tarihi miras olarak bırakması çok önemlidir. Bu bir devlet geleneğidir ve mirasımızdır. Bunu o dönemdeki Gazi'nin etrafında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kuran iradeyi ifade eden subaylar da, sonraki emanet ettiği subaylar da, o dönemki kurumların tamamı da bilir. Her şey yazılı değildir. Tıpkı İngiltere ve Batı ülkelerinde olduğu gibi... İngiltere'de anayasa yazılı değil ama herkes ezbere bilir. Tıpkı Rusya'da olduğu gibi… Bizim devletimizde de yazılı veya yazılı olmayan kanunlarımız var. Özellikle devletlû olan hizmetkârlar kritik anlarda nasıl davranması gerektiğini

bilirler. Tıpkı milletimizin irfan geleneği gibi, gönül aklı gibidir, bu durum… Dolayısıyla Kıbrıs meselesine sadece Rum ve Türklerin birbirleriyle anlaşamama ya da anlaşma çerçevesinde bakmak aslında meseleyi hafife almakla ilgilidir ve bu durum cehaletin başlangıcıdır. Milli meselelere yüzeysel bakma, günü kurtarmak için önemsizleştirme günümüz hastalığı olarak karşımıza gelebileceği için bu uyarıyı yapıyorum.

Peygamber Efendimiz vefat ettikten sonra İslam orduları önce Mezopotamya dediğimiz Fırat ve Dicle arasındaki topraklara ve Suriye'ye doğru akınlar yapıyorlar. Hz. Ömer döneminde hem Sasanilerle hem de Bizans İmparatorluğuyla çarpışmalar neticesinde iki ülkeyi de yeniyorlar ve İslam devletini Akdeniz'e sınır yapıyorlar. Düşünün, Peygamber Efendimizin

vefatından on yıl sonra dünyanın en büyük iki imparatorluğu, daha devletleşmesini tamamlamayan küçük bir Müslüman gruba yeniliyor. İşte bu bir mucizedir. Böylece Müslümanlar denizle tanışıyorlar. Ortadoğu'nun Doğu Akdeniz'e bakan kısmı Müslümanların kontrolüne geçince Akdeniz'in ticaretini sadece karadan kontrol edemeyeceklerini anlıyorlar ve denizlere açılmak gerektiğine karar veriyorlar. Çünkü doğudan gelen ticari mallar İskenderiye, Antakya, İskenderun dahil limanlar vasıtasıyla Avrupa'ya taşınıyor, Akdeniz'in ikmal adalarında toplanıyordu. Denizi kontrol edebilen aslında dünyayı yönetiyordu. Kıbrıs'ın stratejik önemi ilk dönemden itibaren bilinen bir gerçekti. Kıbrıs adası Akdeniz'in doğusu için ana merkezdi, merkezde olduğu için gemiler Kıbrıs'a uğrayacak ve Kıbrıs'ı elinde tutan, ticareti de elinde tutacaktı.

Sefer izni ilk olarak Hz. Osman döneminde alınıyor. Sahabelerden de birçok kişi seferlere katılarak Kıbrıs'ta şehit olmuştur. Kıbrıs, 649 yılında Müslümanlar tarafından fethediliyor ve ada İslam devletinin bir bölgesi olmuştur. Yerleşim de bu tarihten sonra başlamıştır ve nihayet zaman içinde adada Müslümanların Rumlara oranı hemen hemen yarıya ulaşmıştır. Sonra Türklerin bölgeye gelip devletler kurmasıyla adanın bizimle ilgili tarihi süreci başlamıştır. Selçuklular, Irak, Suriye Selçukluları, Memlûkler ve Osmanlılar… Yani Türkler hem Irak ve Suriye'de hem Anadolu'da hem de Mısır ve Cezayir'de devletler kuruyor. 11. yüzyıldan sonra bu bölgedeki devletlerin tamamı Türk'tür. Araplar, Farslar yani bu bölgenin diğer unsurları da Türk devletlerinin tebaasıdır. Müslümanlar İslam hukukuna göre haklara sahipken, Hristiyanlar, Hıristiyan hukukuna, Yahudiler de Tevrat'ın hükmüne göre belli haklara sahiptir. Bizim devletlerimizde herkesin hakkı, hukuku, alacağı, vereceği bellidir.

Bu çerçevede Kıbrıs deyince sadece bizim bölgeye gelişimizle ilgili tarihi kapsamaz. Aynı zamanda Müslümanların Kıbrıs'a gelişiyle bu ilgi başlar. Neden? Osmanlı Devleti aynı zamanda Müslümanların da temsilcisi bir devlettir. Yani İslam'ın ona verdiği mirası da kullanma hakkına sahiptir. O bölgeye Türklerin gelişi dokuzuncu yüzyıl olsa da Irak, Suriye Selçukluları, daha sonra Eyyubiler, ardından da Memlûkler bölgenin yönetici devletleri olmuştur. Zaman zaman özellikle adalarda korsan hakimiyeti de vardır. Onları ayrı tutuyoruz. Hatta Haçlı seferleri neticesinde Anadolu talan edilip Kudüs ele geçirilmiş, bu dönemin hâkimiyet boşluğunda bölgede Ermeni derebeylikleri bile hüküm sürmüştür. İstikrarsız dönemleri tarih içinde çok uzun sürmemiş, Türklerin iktidarı ve devletleri ana yöneticiler olarak bölgeyi idare etmişlerdir.

Kıbrıs, 1571'de Osmanlı hâkimiyetine girmiştir. Nüfusun yüzde 40'ı Müslüman Türk, yüzde 60'ı Hristiyan kesimdir. O dönemde nüfus, Müslüman ve Hıristiyan şeklinde sayılıyordu. Tabi biliyorsunuz bu dönemde sadece erkekler sayılıyordu. Kıbrıs, 1871 yılından 1878 yılına kadar Osmanlı idaresi altındaydı. Bu sürede Osmanlı hep denge içinde bulundu. Osmanlı idaresinin bölgedeki yönetim şekli çok basittir. Herkes kendi hakkını biliyordu. Ada kendi kendini yönetsin, kimseye muhtaç olmasın diye ihtiyaç olunan mesleklerden seçilen faydalı insanları yerleştirmeye çalıştılar.

1768-1774 Osmanlı-Rus Savaşı gerçekleşmiş, Osmanlı Devleti yenilmiş ve 1774 yılında Kaynarca Antlaşması imzalanmıştır. Yine 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı'nda Osmanlı Devleti yenilmişti. Bunun ardından Ayastefanos Antlaşması imzalanmış ancak Rusların Balkanlarda hâkim olduğunu gören İngiltere'nin öncülüğünü yaptığı devletler, Ayastefanos Antlaşması yerine Berlin Antlaşması yapılması için devreye girmiştir. Berlin Antlaşmasından önce de 4 Haziran 1878 tarihinde imzalanan Kıbrıs Sözleşmesiyle Kıbrıs adasının yönetimi geçici olarak İngiltere'ye verildi.

"Nüfus kütüklerine baksınlar, Ege Adaları dediğimiz Adalar denizindeki, Akdeniz'deki -Kıbrıs hariç, Kıbrıs'ı Türkiye kurtarmıştı- bütün Türk nüfusu yok ettiler, soykırıma tabi tuttular, Türkleri öldürüp mallarına el koydular. Aynısı Yunanistan'da da yaşandı."

Tabi İngilizler bölgeye geldikten sonra ister istemez geleneksel idare bozuldu. 1878'den sonra Balkanlar siyasetinde Rusların etkin olması ve kiliseleri güçlendirmesi, Türklere karşı kiliseleri silahlandırması ile adada yavaş yavaş barış iklimi bozuldu. Müslüman Türklerle Rumlar arasındaki 500 yıllık kardeşlik zedelenmeye başladı. Kilisenin silahlandırılması, Türklerin öldürmesi zamanla insanların birbirlerini düşman olarak görmelerine neden oldu. Oysa Osmanlı idaresinde ve daha önce bu insanlar yüzlerce yıl kardeşçe yaşadılar.

Türklerin topraklarına el konuldu. Üstelik Türkler orayı idare eden hatırı sayılır sosyal gruptu. Prestijleri vardı. Zira Balkanlar'da, Kafkaslarda da aynı katliamı yaptılar. Türklere ait yüzde 50'lik toprakları yüzde 1'e düşürdüler. Bu bir soykırımdır. Tabi Anadolu'da Kurtuluş Savaşı'nı kazandığımız için bunu başaramadılar.

Nüfus kütüklerine baksınlar, Ege Adaları dediğimiz Adalar denizindeki, Akdeniz'deki- Kıbrıs hariç. Kıbrıs'ı Türkiye kurtarmıştı- bütün Türk nüfusu yok

ettiler, soykırıma tabi tuttular, Türkleri öldürüp mallarına el koydular. Aynısı Yunanistan'da da yaşandı. İngilizler dengeyi koruyamamış; bölgeyi ateş içinde bırakmaya müsaade etmiştir. Aslında İngilizler bölgeye sadece Akdeniz ticaretinde söz sahibi olmak için gelmişler; bu amaçla koloniler kurmuşlar, üslerini kullanarak ticareti kontrol etmek istemişlerdir. Çünkü İngiltere, 18 ve 19. yüzyılın en büyük imparatorluğu ve bu imparatorluğun zenginlik kaynağı Akdeniz… Ortadoğu'dan gelen mallar ile sömürgeleştirdiği Hindistan, Avustralya, Yeni Zelanda'dan aldıklarını Avrupa'ya getirip, İngiltere'ye taşımak onların en temel amacı… Fransızlar da aynı politikayı izlemiştir. Portekizler, İspanyollar İngilizlerden fırsat bulamayınca Afrika, Güney Amerika ve Kuzey Amerika'ya rotalarını çevirmiş oraları sömürmüşlerdir. Ama İngilizler dünyanın en zengin toprakları olan Uzak Doğu ve Ortadoğu'nun mallarını Avrupa'ya taşırken Kıbrıs ana hatlardan biri olarak düşünülmüştür ve bu konum dünyanın en kıymetli konumudur.

Kıbrıs meselesinde 1. ve 2. Dünya Savaşı da çok önemli bir yere haiz. 1. Dünya Savaşı'nda galip ülkeler Sykes-Picot Antlaşması ile nereleri paylaşacaklarını belirliyor. Fransızlar, İngilizler, Ruslar, İtalyanlar; Doğu Anadolu'nun, Karadeniz'in ve İstanbul'un kime verileceğini belirlemiş. Tabi o dönemde İtalyanlar büyük bir güç değil. Ama, Fransa ve İngiltere Avrupa'nın en büyük güçleri. Almanya bu gücün dışında kalıyor zaten yeniliyor. Dünyayı paylaşıyorlar, bizi de paylaşıyorlar. Bunu basit anlatmak lazım.

1912 Trablusgarp Savaşı'nın ardından imzalanan Uşi Antlaşması ile On İki Ada İtalya'ya verilmişti. İtalyanlar 2. Dünya Savaşı'ndan sonra adalar meselesinde zayıf hale geliyor. Dolayısıyla Akdeniz'de İtalyanlar devreden çıkınca, Osmanlı Devleti de 1. Dünya Savaşı'nda yenilince, adalar meselesinde söz sahibi Rusya, İngiltere ve Fransa oluyor. Bu gerçeği görmek lazım. 1. Dünya Savaşı'nda İtalya müttefiklerde olduğu için adalar meselesi İtalya üzerinde kalıyor ama 2. Dünya Savaşı daha önemli bizim için İtalya Almanya ittifakında yer alarak yenilince, o zaman adalar boşta kalıyor. İngilizler adaları İtalya üzerinden alıp, Yunanistan'a veriyor. Yunanistan 2. Dünya Savaşı'nda tarafsız kalıyor ama nihayetinde İngilizlerle tarihsel beraberlikleri var. Bu nedenle adalar hakkı olmasına rağmen Türkiye'ye değil, Yunanistan'a veriliyor. Ne yazık ki Meis adası dâhil hiçbir adamız kalmıyor.

Kıbrıs meselesi de dünya savaşları ve dünyadaki dengelerle ilgili. Yunanistan 1878'den itibaren özellikle 1. Dünya Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu yenildikten sonra, Enosis hareketini başlatıyor. Megoli İdea-Enosis hareketi Rumların yaşadığı yerleri birleştirme fikridir. Eski Yunanlıları yeniden diriltmek, Ege ve adaların tamamını içine dahil eden büyük Yunan devletini kurma fikri ile birlikte örgütler kuruyorlar, silahlanıyorlar. Kiliseler vasıtasıyla yardım topluyorlar. Bunlar tüm adalarda olduğu gibi Yunanistan'da da zaman zaman Türkler üzerinden katliam yapıyorlar.

“Türk Mukavemet Teşkilatı olmasa Kıbrıs’ta Türk ve Müslüman kalmayacaktı.”

1. Dünya Savaşı’nda yenildiğimiz, 2. Dünya Savaşı’nda da yenen tarafta olmadığımız ve diğer adaları koruyamadığımız için bu meselede etkin olamamışız. Türkler baskıya maruz kaldığı, katledildiği için diğer adalar gibi Kıbrıs’ı da koruyamıyor. Türkleri bölgeden yavaş yavaş katlederek çıkarıyorlar. Türkler de adada dayanışma içinde olmak ve silahlı örgüt kurmak zorunda kalıyorlar. 1950’li yılların başından itibaren Fazıl Küçük, Rauf Denktaş organizasyonunda devlet kendini korumaya başlıyor. Ama en önemli tarih 1 Ağustos 1958. Bu tarihte Türk Mukavemet Teşkilatı kuruluyor. Bu süreçte Türkiye, Kıbrıslı Türklere çok yardım ediyor. Askerler Türkiye’de eğitiliyor ve Kıbrıs’a gönderiliyor. Sayıları giderek artıyor. Türkler kuzeye yakın bölgelerde tutunuyor. 1958’den 1974’e kadar Türklerin adada tutunma çabalarını görüyoruz. Kısacası Türk Mukavemet Teşkilatı olmasa Kıbrıs’ta Türk ve Müslüman kalmayacaktı.

18 Temmuz 2024 tarihinde “Kıbrıs Barış Harekâtı’nın 50. Yıl Dönümü” konulu başkanlık tezkeresi oy birliğiyle TBMM’de kabul edildi. “Kıbrıs Türk Devleti’nin, uluslararası toplumun bağımsız ve eşit egemen bir üyesi olarak hak ettiği yeri alması daha fazla tehir edilemez” denilen tezkerenin hem Türkiye hem de KKTC için anlamı ve önemi nedir?

Türkiye, Kıbrıs sorununa bir çözüm olarak 1956 yılında “Taksim Tezi”ni gündeme getiriyor. İngiltere de Kıbrıs Cumhuriyeti ilan edilmesini öneriyor. 11 Şubat 1959 tarihinde Zürih’te, 19 Şubat 1959 tarihinde Londra’da Zürih ve Londra Antlaşmaları imzalanıyor ve Kıbrıs Cumhuriyeti’nin kurulması hükme bağlanıyor. Rum tarafını Başpiskopos Makarios, Türk tarafını ise Fazıl Küçük temsil ediyor; bu antlaşmaya göre Türklerle Rumlar Kıbrıs’ta beraber yaşayacaklar, ortak devlet kurulacak, Kıbrıslı Türklere de azınlık hakları verilecek. Ama Kıbrıs’taki Rumları organize eden gruplar, terör örgütleri ve sivil toplum kuruluşları Enosis’i ama istediği için onlar, “Burası Rumların adası, Türkler azınlık” diyorlar. İngiltere ve Birleşmiş Milletlere sundukları tüm planlarda bu var.

Türk tarafı da bu antlaşmada ilk defa bulunuyor. Londra ve Zürih Antlaşması'nın imzalanmasının ardından 16 Ağustos 1960 tarihinde Kıbrıs Cumhuriyeti kuruluyor. Burada şu husus önemli: Türkleri bir kurucu irade olarak tüm uluslararası dünya kabul ediyor. Birinci aşamada Türkler azınlıktı, ikinci aşamada Türkler kurucu unsur olmuştur. Kıbrıs Cumhuriyeti'nde Cumhurbaşkanı Rum, yardımcısı Türk kabul edilmiş ve tüm kurumlar buna göre dağıtılmıştır. Rum nüfusa oranına göre Türklere temsil hakkı veriliyor. Bu, Yunanistan'da büyük yankı uyandırmıştır. Enosis hareketi Türklerin azınlık olduğunu iddia etmiştir; ancak, 1960 yılından sonra ise Türklerin azınlık olmadığını kabul etmek zorunda kalmışlardır. Tabi Türkiye'de 1960 ihtilali yaşanıyor, yine o dönemde dünyada kominizim birçok ülkeyi etkiliyor. Bu aşamada BM ve NATO'nun Türkleri adada kurucu irade kabul etmesi ve olaya müdahale etmesi önemlidir. Bu dönemde İngiltere ile beraber Yunanistan ve Türkiye üçlüsünün Kıbrıs meselesinde etkili olarak garantör ülke konumuna getirilmesi de tarihimiz açısından önemlidir ve stratejik bir kazanımdır. Ama bu kazanım bu haliyle kalmıyor. Enosis hayali kuran Yunanistan ile EOKA ve diğer Rum terör örgütleri Türkleri kurucu irade olarak kabul eden bu antlaşmayı asla kabul etmemişlerdir. Hatta Rum tarafını temsil eden Makarios, Grivas tarafından hedef alınarak iktidardan düşürülüyor. Yapılan darbe neticesinde Türklerin kurucu irade ve nispet oranına göre temsil edilmesini kabul etmeyen grup iktidara gelmiştir.

1964 yılında Yunanistan'daki Papandreu iktidarı, Gravis'e yani silahlı kanada yardım etmiştir. Kıbrıs'taki Enosis örgütleri, kilise, diğer tüm argümanlar İngiltere ve Türkiye'nin desteklediği fikri kabul etmeyerek Türkleri öldürmeye başlamışlardır. Buna karşı

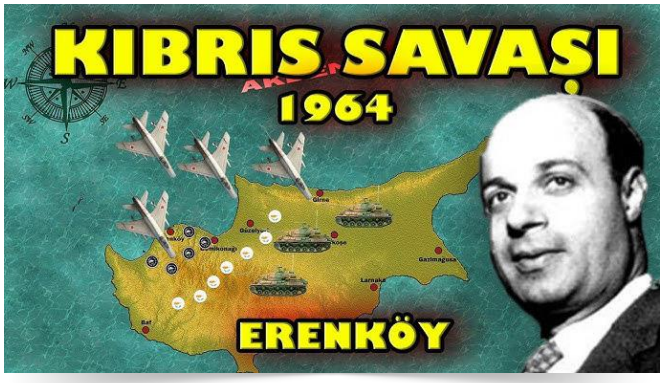

Kıbrıs'ta Türk hareketini Fazıl Küçük ile Rauf Denktaş örgütlemiştir. 1960'lı yılların hikayesi kısaca bu şekildedir.

Katliamlar başlayınca Türkiye kardeşlerine yardım ediyor. O dönemde en büyük tehlike kominizim. Türkiye ve Yunanistan NATO üyesidir. Dolayısıyla iki ülke arasındaki dengenin bozulması çok önemli hale geliyor. Bu noktada gençler bu meseleye dikkat etsinler diye bir başlık açmak istiyorum. İngilizlerin 1947 yılında artık gücü yeterli değil. Bu nedenle İngiltere, Kıbrıs ve Ortadoğu'daki düzen hareketlerini ABD'ye bırakıyor. Yani dünyada artık ABD'nin etkisi hissedilmeye başlamıştır. 1956'da katliamlar başlayınca müdahale etmek istiyoruz ancak ABD bize ambargo koyuyor, hatta ABD Başkanı Lyndon B. Johnson Türkiye Başbakanı İsmet İnönü'ye 5 Haziran 1964 tarihinde Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesini önlemek amacıyla mektup gönderiyor. ABD, Yunanistan'a da benzer bir tutum geliştiriyor. ABD, "Sakın savaşmayın. Bu konu hassas. Öncelikli konumuz Rusların bu bölgeye yayılmaması. Birbirinizi zedelemeniz bölgede savaşa girmeniz zayıflatır" diyor. Uluslararası siyaset bu yönde gelişiyor. Türkiye, Yunanistan, ABD, NATO, SSBC dengesi… Bunları iyi analiz etmeden Kıbrıs meselesini anlamak ve haklarımızı bilmek mümkün değildir.

"Harekâttan yaklaşık 9 yıl sonra, 15 Kasım 1983 tarihinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kuruldu. Rauf Denktaş Cumhurbaşkanı oldu. Bu, büyük bir devrimdi. Kurumlar, ordu yeniden ihya edildi. Türkiye, KKTC'yi desteklemeye devam etti. Çünkü güvenliğimiz Kıbrıs'tan, Akdeniz'den başlıyor. Kıbrıs bizim göz bebeğimizdir. Akdeniz, Türkiye'nin kalbi, nefesidir."

Sevgili okuyucular; Kıbrıs'ta "önce azınlıktık, sonra kurucu irade olduk" bu seyiri lütfen kaçırmayın… Cumhur ittifakıyla da bu seyir ayrı egemen bir devlete evrilmiştir; bu da bizim hakkımızdır. Geriye dönersek Türkiye'nin "Taksim Tezi" savunması var. Daha sonra Rumlar buna razı olmuyor, Türkleri öldürüyor. Türkler de direniyor, nihayetinde adadaki Türkleri korumak için Türkiye garantörlük hakkını kullanıyor. 1974 yılında Ecevit hükümeti iktidarda bulunuyor. Türkiye, tabi olduğumuz anlaşmalara uyarak, başta BM ve NATO olmak üzere herkesi uyararak, uluslararası hukuka uygun olarak Kıbrıs Barış Harekâtı'nı gerçekleştiriyor. İlk müdahalemiz Erenköy bölgesine yapılıyor. Türk bölgelerinin güvenliği sağlanıyor. Erenköy'den başlayarak bir hat içinde Türklerin yaşadığı yerleri Rumlardan ayırarak, güvenlik hattı kuruluyor. Kuzey Lefkoşa da dâhil olmak üzere- adanın yüzde 37'si Türk kontrolüne geçiyor. Zaten adadaki Türk nüfusu yüzde 36,5. Tam tamına denk gelmiş. İşte bu, Türk devlet aklıdır. 5 bin, 10 bin, 20 bin yıllık bir mirası temsil ediyorsunuz.

Kıbrıs Barış Harekâtı'nın ardından adaya Türk ordusu konuşlanmıştır. Tabi İngiltere ile Yunanistan da bizim gibi uluslararası anlaşmalar gereğince garantör olma ve orayı kullanma hakkına sahipti. Biz Türkleri güvenlik altına aldık. Sonrasında iş siyasete ve uluslararası diplomasiye düştü. 1974'ten 1983'e kadar tüm dünya bize ambargo koydu. Bu topraklarda Türkleri öldürdüklerini, adadan çıkardıklarını, Balkanlardaki katliamları göz önüne almadan Türkleri istilacı konumda gördüler. Süreç devam ederken, harekâttan yaklaşık 9 yıl sonra, 15 Kasım 1983 tarihinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kuruldu. Rauf Denktaş Cumhurbaşkanı oldu. Bu, büyük bir devrimdi. Kurumlar, ordu yeniden ihya edildi. Türkiye, KKTC'yi desteklemeye devam etti. Çünkü güvenliğimiz Kıbrıs'tan, Akdeniz'den başlıyor. Bizim göz bebeğimiz. Akdeniz, Türkiye'nin kalbi, nefesidir. Devletler tıpkı insanlar gibi çevreye ihtiyaç duyarlar ve o çevrede nefes alırlar. O çevreyi siz oluşturursunuz Kıbrıs, adalar, Ortadoğu'ya giriş çıkışınızdır, yoksa ölürsünüz. İşte Kıbrıs bu yüzden önemlidir.

Biliyorsunuz 2001 yılından sonra hızlı bir AB'ye üye olma sevdası başladı. AB'ye girmek isteyen bir siyasi gelenek oluştu. Tabi şunu hesap edemediler. Türkiye, AB ile ilişkilerde ne kadar ilerleyebilir? Avrupa Birliği sizi ne kadar içine alır? Bunu kimse düşünmedi. Tabi partimiz ve genel başkanımızın bu konulardaki duruşu bellidir. Devlet geleneğinden yana tavır geliştirdiğimiz için mesafeliyiz. Garanti görmeden asla devleti ve milleti tehlikeye atamayız. Nitekim Genel Başkanımız, Kıbrıs ve AB ile ilgili konuşmalarında hep temkinlidir. Görüşleri milletin menfaati ve devletin ali geleceği üzerine istikamet tayin etmektedir. Kıbrıs meselesi de böyle kurgulanmıştır. Ama ne yazık ki o dönemde bizim karşımızda yer alan gruplar devlet geleneğini bilmiyordu. Oysaki Rumlar, Türklerin bölgesine girdiği zaman, Türkler katliama uğruyor, en fazla 10 yıl içinde bölgede Türk kalmıyordu. Yunanistan'da da, Bulgaristan'da da böyle oldu. Bunların yönetme geleneği bu. Bunu bilmek müneccimlik değil. Hatırlarsanız 24 Nisan 2004 tarihinde birleşmeye yönelik yapılan referandumda Kıbrıs Türk halkının % 64'ü plana evet oyu verirken, Rum halkının % 75'i hayır oyu verdi. KKTC tarafı beraber yaşamayı kabul etti. Ama Güney Kıbrıs buna karşı çıktı. Çünkü Kıbrıs'ta Türkler birtakım haklara sahip olacaktı. Adeta 1960'daki antlaşmaya geri dönülecekti. Şayet

biz reddetseydik, uluslararası arenada eleştirilecektik, suçlanacaktık. Ama kabul etmeyen taraf Rumlar oldu. Sonuç itibariyle Güney Kıbrıs'ı AB'ye aldılar ama KKTC'yi almadılar.

Özellikle şunu da belirtmek isterim: AB'nin Türkiye'ye olan mesafesinin fark edilmesinden ve 15 Temmuz kalkışmasından sonra Türk hükümetlerinin tavrı doğruydu. 2013 yılından sonra da o doğru çizgisinde Türk devlet geleneği devam ediyor. Genel Başkanımız Sayın Devlet Bahçeli'nin dikkatli gözlemleri büyük önem arz etmektedir. Dolayısıyla bu meselede geleneğimize uygun tavır sürdürülüyor ve biz de bunu destekliyoruz.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Ersin Tatar ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi lideri Nikos Anastasiadis ile garantör ülkeler Türkiye, Yunanistan ve Birleşik Krallık'ın katılımıyla Cenevre'de 2021 yılında Kıbrıs Meselesine İlişkin Gayrı resmi 5+Birleşmiş Milletler Toplantısı düzenlenmiş; KKTC, Kıbrıs müzakerelerinde ilk kez, Türkiye'nin de desteğiyle "egemen eşitliğe dayalı iki devletli çözüm" modelini müzakere masasına getirmişti. Ancak geçen 3 yıllık sürede bir adım atılmadı. İki devletli siyasetin ne tür avantajları var? Kıbrıs'ta iki eşit egemen devlete dayalı bir yönetim Türk ve Rum halklarını nasıl etkiler?

"Kıbrıs Türklüğünün Türkiye'den başka dayanacağı güç yoktur ve hayatlarının idamesi bizim devletimize bağlıdır. Askeri gücümüz yoksa misakı milli ve çevredeki kardeşlerimizin haklarını korumak mümkün değildir."

Egemen eşitliğe dayalı iki devletli çözüm; toprakları belli olan iki eşit devlet anlamına gelir ve eşit devlet statüsü uygulanır. Türk Devleti "Taksim Tezi"nden bu tarafa bunu savunuyor zaten. İki eşitlikli devlet, Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki nüfus oranına göre Türklerin ve Rumların devletteki temsiline dayanıyor. Ama bu, yürümüyor. Yunan ve Rum tarafı hiçbir zaman kabul etmedi. Çünkü onlar, "Kıbrıs adası Rumların, Türkler burada azınlık" diyor. Oysa dünya, "Birlikte yaşamak zorundasınız" şeklinde karşılık veriyor. Birleşmiş Milletlerdeki iki devletli çözüm önerisi de buydu. Sizin getirdiğiniz her öneriye karşı geliyorlar. O halde çözüm ne? Beraber yaşama kültürünü kaybetmişsiniz. Eskiden Kıbrıs'ta güneyde de Türkler yaşıyordu, kuzeyde de Rumlar yaşıyordu. Bu beraber yaşamak demekti. Ama zaman içinde bunu kaybetmişsiniz. Çünkü Rumlar Türkleri öldürdü, katliamdan kurtulan Türkler de dağlık kesime sığındı. Bu kez Türkler organizasyonlar kurup, kendi koruma alanlarını aldı ve kuzeye yerleşti. Artık Türkler ve Rumlar bir araya gelemiyor. Bu noktada nüfus politikası çok önemli bir husustur. Rumlar 1878'den bu tarafa beraber yaşama kültürünü öldürdü. Beraber yaşama kültürü olmayınca da devleti nasıl yöneteceksiniz? Neden ayrı devletler kurma yoluna gidildi? Sorusunun en açık cevabı; reel politik sürecin tabii sonucu cümlesi olsa gerektir.

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan sonra askerlerimiz adaya yerleşti. Artık orası Türkiye'nin garantörlüğünde, yani devletimizin koruması altındadır. Birleşmiş Milletlerin de bu çerçevede sorumlulukları vardır. Kıbrıs Türklüğünün Türkiye'den başka dayanacağı güç yoktur ve hayatlarının idamesi bizim devletimize bağlıdır. Askeri gücümüz yoksa misakı milli ve çevredeki kardeşlerimizin haklarını korumak mümkün değildir. Düşünün o dönemde Batılı ülkeleri Türkiye NATO ülkesi olduğu halde bizimle ilişkisini kesmiş, bize verdikleri silahları kullandırtmamışlardır. Bugün ekonomimiz kötü, yarın düzeltir, yeniden üretiriz ama kendimizi koruyamazsak vatanımızı kaybederiz.

Dolayısıyla mili savunma ve silah sistemi bir ülke için olmazsa olmazdır. Bu noktada cumhur ittifakını tebrik ediyorum. Askeri ve milli savunma alanındaki iradeye sahip çıkıyorlar.

Öte yandan önemli bir hususa dikkat çekmek istiyorum: Türkiye'den gidenlere KKTC'de hemen vatandaşlık verilmiyor. Oysa Güney Kıbrıs'ta tüm Yunan vatandaşları hemen vatandaş olabiliyor. Kıbrıs'tan Yunanistan'a sığınan Rum vatandaşları da hemen vatandaş oluyor. KKTC'nin buna yönelik mutlaka bir tasarruf geliştirmesi gerekiyor.

Doğu Akdeniz'deki enerji kaynakları ve bunun Kıbrıs sorununa etkileri nelerdir? Ayrıca Türkiye'nin devletler hukuku tarafından tanınan, üzerinde egemenlik hakkı kullanabileceği deniz yetki alanları anlamına gelen "Mavi Vatan" kavramını ve bunun Türkiye ve Yunanistan arasında Doğu Akdeniz'de yürütülen mücadeleye yansımalarını, Türkiye'nin Doğu Akdeniz politikalarını değerlendirir misiniz?

"Doğu Akdeniz'de en önemli husus bizim güvenliğimiz ve tarihi mirasımızdır."

Doğu Akdeniz; Atatürk ve Osmanlı döneminde olduğu gibi Memlûkler ve Selçuklular döneminde de çok önemliydi. Zira Doğu Akdeniz dünyanın kalbidir. Ortadoğu'da büyük bir zenginlik var. Bu zenginliğin dağıtımı Doğu Akdeniz üzerinden ulaşıyor. Dolayısıyla Doğu Akdeniz'e hâkim olan dünyaya da hâkim olur.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, imparatorluk bakiyesi bir devlettir. Biz sadece Türkiye ile sınırlı bir devlet de değiliz, birçok Türk Cumhuriyeti var, İran, Irak, Suriye de Türk devletinin geçmişiyle ilgilidir. Bakmayın orada iktidarlar değişti. Aslında onlar da tarihi Türk devletlerinin bakiyesini taşıyan kardeşlerimiz… Bakiyemizden gelen göç dalgasına da farklı bakmak lazım. Milli yapımızı bozmayan göçlerin tarihimizdeki güçlendirici yönünü asla göz ardı etmemeliyiz. Demografi ve kültürümüzü bozan göçleri dikkatle takip etmeli, önlemlerimiz almalıyız. Doğu Akdeniz'i tahlil ederken tarihi mirasımızı unutmayacağız. Çünkü bu ülkelerle akrabayız. Hatta bin yıldır bu bölgeyi yönetmişiz. Hangi siyasi iradeye hizmet ederlerse etsinler, bunlar bizim evlatlarımızdır.

Bu nedenle Doğu Akdeniz'de en önemli husus bizim güvenliğimiz ve tarihi mirasımızdır. Doğu Akdeniz'in ticari zenginlikteki faktörü de çok kıymetlidir. Bu noktada Türkiye'nin kuracağı ittifaklara da dikkat çekmek istiyorum. Genel Başkanımızın "Filistin İttifakı" önerisi oldu. Müthiş bir öneriydi. Türk ve İslam dünyasının ittifak içinde olmasını önemsiyoruz. Bu bölgede petrol ve doğalgaz var. Ekonomik yönden ne kadar büyük bir kazanç olduğunu söylemeye bile lüzum duymuyorum. Kardeş ülkelerimizle gücümüzü birleştirmek Türk dünyası için de büyük bir fırsat olarak görülmelidir.

İslam dünyası bizim mirasımızdır. Doğu Akdeniz Osmanlı'nın mirasıdır. Aslında dünyanın kalbi bizim mirasımızdır. Bu ülkeler ile siyasetinizi geliştirdiğinizde dünyada da siyasi olarak etki gücünüz olur, Avrupa Birliğiyle ilişkiler güçlenir. Burada insani ilişkilerin de üzerinde durmamız lazım. Ne yazık ki Batılılar, tüm Arap ve Müslüman ülkelere üçüncü dünya ülkesi olarak bakıyorlar. Oysa ABD'de doğan çocukla, Irak ve Suriye'de doğan aynı şartlara, haklara sahip olmalıdır.

KIBRIS BARIŞ HAREKÂTI'NIN 50. YILINDA
ANLAMLI KONFERANS

Türk Eğitim-Sen, 03.09.2024 tarihinde Girne'de "50. Yılında Kıbrıs Barış Harekâtı, Alternatif Bakış Açılarıyla Türk Tarihindeki Yeri" konulu bir konferans düzenledi.

Konferans öncesinde Türk Eğitim-Sen ve Uluslararası Avrasya Eğitim Sendikaları Birliği Genel Başkanı Talip Geylan, Genel Merkez Yöneticilerimiz ve Şube Başkanlarımız; KKTC kurucu Cumhurbaşkanı merhum Rauf Denktaş'ın kabrini ziyaret etti. Genel Başkanımız Talip Geylan, KKTC Ülkü Ocakları Başkanı Fatih Arıcıyla da bir araya geldi.

"50. Yılında Kıbrıs Barış Harekâtı, Alternatif Bakış Açılarıyla Türk Tarihindeki Yeri" konulu konferansımıza KKTC Cumhurbaşkanı Sayın Ersin Tatar, Başbakan Sayın Ünal Üstel, Türk Eğitim-Sen ve UAESEB Genel Başkanı Talip Geylan, Kıbrıs Türk Memur Sendikası Genel Başkanı Akın Manga, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ve Türk Eğitim-Sen şube başkanları ve çok sayıda davetli katıldı.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunmasıyla başlayan konferansta, Kıbrıs Türklüğünün mücadelesi ve kahraman Mehmetçiğimizin destansı zaferi yad edilerek, bağımsız ve müstakil Kıbrıs Türk Devleti'nin ebediyen payidar kalacağı bir kez daha ve gür sesle dile getirildi.

Ersin Tatar: Kıbrıs meselesi Türkiyesiz çözülemez

Konferansın açılışında bir konuşma yapan Cumhurbaşkanı Ersin Tatar, Kıbrıs meselesinin Türkiyesiz çözülemeyeceğini söyleyerek, "Bazılarının, 'Kıbrıs Kıbrıslılarındır ve Kıbrıslılar bu işi çözecek' siyase-

tinin altında çok büyük tuzaklar ve samimiyetsizlik yatmaktadır. Kıbrıs'ta iki millet vardır. Kıbrıs'ta Kıbrıs Türkü, Kıbrıs Rum'u vardır. Kıbrıs Türkü büyük Türk milletinin ayrılmaz ve kopmaz bir parçasıdır. Yalnız değiliz. Bu dava da ortak davamızdır. Bu meseleyi Türkiye ile götürmekteyiz" dedi.

Üstel: Devletimizi dünyaya tanıtmak için canla başka mücadele veriyoruz

Başbakan Ünal Üstel de yaptığı konuşmada, 20 Temmuz 1974 Barış Harekâtı ile adaya barış geldiğini ve özgülüklerine kavuştuklarını kaydederek, Barış Harekâtı ile birlikte aynı zamanda Rumlara da barış geldiğini söyledi. O günlerde mücadeleden geri adım atılmadığını vurgulayan Üstel, "Özgürlüğümüze kavuştuk ve devletimizi kurduk. Devletimizi dünyaya tanıtmak için canla başka mücadele veriyoruz" diye konuştu.

Geylan: Bugün, Kıbrıs Türklerinin direnişi, sadece Kıbrıs için değil, bütün Türk dünyası için bir onur ve gurur kaynağıdır.

Türk Eğitim-Sen ve UAESEB Genel Başkanı Talip Geylan da konferansın açılışında yaptığı konuşmada, Kıbrıs Zaferi'nin 50. yılını kutlarken, bu haklı davanın eseri olan KKTC'nin tüm dünyada tanınması ve kabul görmesinin en büyük arzu ve beklentileri olduğunu söyledi. Geylan, "Çünkü Kıbrıs'ın Türklüğü, sadece bir toprak parçası üzerinde hak iddia etmekten ibaret değildir. Bu dava, binlerce yıllık Türk azminin emeği, şehit kanlarıyla sulanmış bir direnişin, asaletin ve onurun mücadelesidir. Bugün, Kıbrıs Türklerinin direnişi, sadece Kıbrıs için değil, bütün Türk dünyası için bir onur ve gurur kaynağıdır. Kıbrıs adasında akan her damla kan, Türk milletinin asil duruşunun, zulme karşı boyun eğmeyen ruhunun bir nişanesidir" dedi.

Prof. Dr. Onur Köksal ile
Öğretmen Yetiştirme Süreçlerine
Yönelik Söyleşi

Röportaj: **Tuğçe TAŞDEMİR**
Prof. Dr. Onur KÖKSAL
Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi

"Öğretmen atamalarındaki liyakatsiz ve alan dışı alımlar, öğretmenlik mesleğini 'Herkes yapar' algısını oluşturmaktadır. Bu durum öğretmenlik mesleğini olumsuz etkilemektedir. Bu noktada belirli kısıtlamaların getirilmesi gerekmektedir."

İçinde bulunduğumuz 21. yüzyılda kişilerin sahip olması gereken nitelikler çağın ihtiyaçlarına göre değişmektedir. Şüphesiz ki eğitim, bu farklılaşmada önemli rol oynamaktadır. Eğitim sistemi içerisinde de öğretmenlere, öğrencilerine yeni beceriler kazandırma noktasında büyük sorumluluk düşmektedir. Bu konu hakkında neler söylemek istersiniz?

Nasıl ki insan canlı bir metabolizma ise eğitim programları da canlı bir metabolizmadır. Dolayısıyla 21. yüzyılda insanları diri, canlı, güncel tutabilmeniz için eğitim programlarının da güncellenmesi gerekir.

Öncelikle bilişim teknolojilerinin uygulamada yer almasıyla birlikte öğretmenlerin hizmet içi eğitimlerinde eski alışkanlıklarından vazgeçilip, interaktif ve web tabanlı eğitimlerin teşvik edilmesi gerekir. Öğretmenlik mesleğinin teknoloji ile birlikte icra edilmesine yönelik

motivasyon arttırıcı politikalar geliştirilmelidir. Çünkü günümüzde öğretmenler bilgiyi veren, öğrenciler de bilgiyi alan pozisyonda değiller. Öğretmenlerin rolü öğrencilere doğru bilgiye nasıl ulaşılacağının yolunu göstermek, medya okuryazarlığı dediğimiz dijital okuryazarlık uygulamasını doğru şekilde aktarmaktır. Bir örnek ile anlatmak gerekirse, öğrencilere Amasya Genelgesi'nin maddelerini ezberletmenin bir anlamı yoktur. Çünkü öğrenci zaten elindeki teknolojik uygulamalar ile o bilgilere hemen ulaşabiliyor. İşte bu noktada önemli olan öğrencilerin doğru bilgiye, doğru kaynaklara, doğru referanslara nasıl ulaşabilecekleri konusunda yönlendirilmenin yapılmasıdır.

Öğretmenlerimiz kendilerini sürekli geliştirmeye yönelik bir yapıda olmalıdır. Ancak Türkiye'de eğitim programlarımız yıllardır tek tip soru cevaplı, çoktan seçmeli bir yapı içerisindedir. Yurt dışındaki sınavların üç seçenekli cevabı vardır. Bunlar, "True", "False", "Else"dir. Yani doğru, yanlış ve yorum yok anlamına gelen şıklardır. Bizdeki eğitim programlarımız maalesef öğrencilerin serbest düşünmesine ya da esnek karar almasına müsaade eden bir yapı içerisinde değildir. Geçmiş dönemlerde öğrencilerime, "zihinsel esneklik" adlı bir çalışma yapmıştım. Öğrencilerimden boş bir kâğıt üzerine çiçek çizmelerini istedim. Öğrencilerin yüzde 97.4'ü yuvarlak içerisinde papatyalar çizerken, gül ya da karanfil çizen yok denilecek kadar az idi. Peki neden öğrencilerin çoğu papatya çizmeyi tercih etti? Çünkü okullarda resim derslerinde öğrencilere tek tip çiçek resmi çizilmesi öğretildi. Ya da sağında ve solunda penceresi olan, ortada ampulün yandığı, sağ tarafta bacasının olduğu ve dumanların tüttüğü ev resimleri çizdiler. Hiçbir öğrenci villa ya da apartman çizmedi. Herkes tek tip bir ev modeli çizdi. Bu noktada eğitim programlarını güncellenmeyen, canlı ve diri halde tutmayan hiçbir eğitim sistemi 21. yüzyıla ayak uyduramaz.

Günümüzde Milli Eğitim Bakanlığı tarafından öğretmenlerin yetiştirilmesi ve geliştirilmesine ilişkin çalışmalar var. Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu çalışmalarından söz eder misiniz? Geçmişten günümüze kadar öğretmenlerin yetiştirilmesi, niteliğinin yükseltilmesi üzerine ne tür adımlar atıldı?

Bu konuda son 3 yılda dikkat çeken çok önemli projeler mevcuttur:

- Afet sonrası öğretmenlerin psikososyal destek becerilerinin geliştirilmesi 2023,
- Sınıf öğretmenlerinin Türkçe öğretim becerilerinin geliştirilmesi 2022,
- Sınıf öğretmenlerinin matematik öğretim becerilerinin geliştirilmesi projesi 2022,
- Gelişim ve öğrenmenin değerlendirilmesi üzerine öğretmen eğitimi projesi 2022,
- Okul öncesi ve sınıf öğretmenlerinin uzaktan eğitim süreçlerinde okuma/yazma ve matematik öğretimi becerilerinin geliştirilmesi projesi 2021,
- Öğretmenlerin uzaktan eğitim süreçlerinde öğretim becerilerinin geliştirilmesi projesi 2021,
- Kapsayıcı eğitim bağlamında okul yöneticilerinin mesleki gelişimi projesi 2020,
- Kapsayıcı eğitim bağlamında Türkçe'nin ikinci dil olarak öğretilmesine yönelik öğretmen kapasitesinin güçlendirilmesi projesi 2020,
- Öğretmen ve yöneticilerin kapsayıcı eğitim bağlamında uzaktan eğitim süreçlerinde tasarım ve yönetim becerilerinin geliştirilmesi projesi 2020 şeklindedir.

Eğitim Fakülteleri ile öğretmenliğe kaynaklık eden fakülteler dışında bulunan bölümlerde öğrenim gören

veya öğrenimini tamamlamış öğrencilere Pedagojik Formasyon verilmesi uygulaması MEB öğretmen ihtiyacına göre planlanmalıdır.

2005 yılından itibaren dönemin Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı Ziya Selçuk tarafından "Yapılandırmacı Yaklaşım" modeli uygulanmaya çalışıldı. Yaklaşımda, bilginin tekrarı değil, bilginin transferi ve yeniden yapılandırılması söz konusudur. Öğrenenin etkin rol aldığı bu yaklaşımda sadece okumak ve dinlemek yerine; tartışma, fikirlerini savunma, kurma, sorgulama ve fikir paylaşma gibi öğrenme sürecine etkin katılım söz konusudur. Fakat okullarımızda bu model uygulanamadı. Çünkü bu modeli aktaracak yeterli düzeyde öğretim elemanı yetişmedi. "Yapılandırmacı Yaklaşım" modeli ile öğrenci, yüz yüze iletişim halinde olması gerekirken, "Kilise Modeli" denilen bir yapı ile öğrencilere arka arkaya birbirlerinin ensesini görecek şekilde eğitim verildi. Üniversitelerimizde ve öğretmen yetiştirdiğimiz kurumlarımızda da aynı model 'oturma' sistemi uygulandığı için bir "Yapılandırmacı Yaklaşım" uygulanamadı. Dolayısıyla, "Yapılandırmacı Yaklaşım" maal esef Türkiye'de tam olarak anlaşılamadı, uygulanmadı ve biz Türkiye'de öğretmen yetiştirme politikamızı başarılı bir şekilde gerçekleştiremedik.

Öte yandan "merkeziyetçi" bir program ile öğrencileri yetiştirmeye çalıştık. Oysaki, Ardahan'daki bir öğrencinin ihtiyacı ile Ankara'nın Çankaya ilçesindeki öğrencinin eğitimsel ihtiyaçları birbirinden farklıdır.

Ankara merkezde geliştirilen bir eğitim modelini Ardahan'ın, Kırşehir'in bir köyünde birebir uygulamanız mümkün değildir. Dolayısıyla her bölgenin ihtiyacı farklıdır. Bölgenin ihtiyaçlarına göre eğitim programlarının hazırlanması daha uygun olacaktır.

Bilindiği gibi Öğretmenlik Mesleği Kanunu'nda eğitim-öğretim hizmetlerini yürüten öğretmenlerin kariyer basamaklarında ilerlemeleri, özlük hakları, ödev ve sorumlulukları, atanmalarının yanı sıra Milli Eğitim Akademisi'nin kurulması, görevleri, teşkilat yapısı ve personeline ilişkin konular ile öğretmenlik mesleğine ilişkin diğer hususlar düzenleniyor. Milli Eğitim Akademisi kurulmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu akademinin öğretmen yetiştirme sürecine katkısı nasıl olacak? Bu akademinin eğitim fakültelerinin yerini tutmasıyla ilgili endişeler yaşanıyor. Bu konuyla ilgili görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

Milli Eğitim Akademisi, öğretmenlerin mesleki gelişimini desteklemek ve eğitim kalitesini artırmak amacıyla Milli Eğitim Bakanlığı tarafından kurulan bir eğitim platformudur ve 2024 yılının Mart ayından itibaren 14 ilde eğitime başlamıştır. Akademi, öğretmen adaylarına mesleğe başlamadan önce 550 saatlik zorunlu bir eğitim vermektedir.

Modern eğitim tekniklerini öğretmen adaylarına kazandırmak amacıyla kurulan akademinin, geleceğin eğitim ihtiyaçlarına cevap verebilecek nitelikte öğretmenler yetiştirerek, eğitim sektöründe kaliteyi

artıracağını düşünüyorum. Bununla birlikte, Bu akademinin eğitim fakültelerinin yerini alacağını düşünmüyorum. İki kuruluşun da birbirini farklı bakış açılarıyla zenginleştireceğini düşünüyorum.

Öğretmenlik mesleğinin geliştirilmesi, statüsünün yükseltilmesi, toplumsal itibarının artırılması için önerileriniz nelerdir?

Eğitim-öğretim sürecinde herhangi bir olumsuz durum yaşandığında sürekli olarak "veli haklıdır" denilmesi, eğitimde "veli isteğinin" ön planda tutulması öğretmenlik mesleğinin statüsünü olumsuz şekilde etkilemektedir. Bu konunun farklı bir şekilde ele alınarak, yeni bir bakış açısı sunulması gerekmektedir.

"Öğretmen atamalarında liyakatsiz atamalar ve alan dışı alımlar, öğretmenlik mesleğini herkes yapar algısını oluşturmaktadır. Bu durum öğretmenlik mesleğini olumsuz etkilemektedir. Bu noktada belirli kısıtlamaların getirilmesi gerekmektedir."

Geleceğimiz olan çocuklarımızı öğretmenlerimize emanet ediyoruz. Ancak öğretmenlerimiz maalesef maddi olarak zor bir süreç geçirmekte, toplumun her kesimi gibi hayat pahalılığının altında ezilmektedir. Bu noktada yapılması gereken, eğitim çalışanlarının ücretlerine zam yapılması, onlara hak ettiği ücretin verilmesidir.

Öğretmen yetiştirme politikasından itibaren karakter ve davranış eğitimlerinin öğretmenlerimize verilmesi gerekir. Ülkede "Hiçbir şey olamaz isen öğretmen ol" algısının kırılması gerekir.

Ülkemizde kadrolu, sözleşmeli ve ücretli olmak üzere farklı öğretmen istihdam modeli bulunmaktadır. Bu, ciddi bir problemdir. Sözleşmeli, ücretli, kadrolu ayrımı kaldırılmalı, tüm öğretmenler sadece kadrolu olarak istihdam edilmelidir.

Kadrolar konusunda planlama yapılırken, ABD örneğindeki gibi 50 yıllık bir öğretmen planlamasının yapılması gerekir. 50 yıl içinde fizik öğretmenine, İngilizce öğretmenine, tarih öğretmenine ihtiyacın ne kadar olacağı belirlenmelidir. Bunların planlanarak, üniversite kontenjanlarının ayrılması gerekir. Yaklaşık 500 binin üzerinde öğretmenimiz atama beklerken, eğitim fakültelerinden her yıl ortalama 40 bin gencimiz mezun olurken, gerçekleştirilen sınırlı atama kontenjanlarıyla ne eğitimin ihtiyaçlarının ne de genç meslektaşlarımızın beklentilerinin karşılanması mümkün değildir. Ülkemiz, eğitim fakülteleriyle dolu ancak maalesef sürekli işsiz ordusu yetiştiriyoruz. Dolayısıyla düzenli bir kontenjan planlaması mutlaka yapılmalıdır.

Doç. Dr. Serkan Kurtipek ile

2024 Paris Olimpiyatları

Hakkında Röportaj

Röportaj: **Tuğçe TAŞDEMİR**
Doç. Dr. Serkan KURTİPEK
Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,
Spor Yöneticiliği, Spor Yöneticiliği

"İlkokullarda Beden Eğitimi Derslerinin Zorunlu Olması ve Bu Derslere Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Girmesi Gerekmektedir."

Geçmişten günümüze olimpiyatların tarihsel sürecinden bahsedebilir misiniz?

Olimpiyatlar dünyadaki en büyük spor organizasyonudur. 23 Haziran 1894 yılında Uluslararası Olimpiyat Komitesi'nin (IOC) kurulmasından iki yıl sonra gerçekleştirilen olimpiyatların tarihsel olarak MÖ. VIII. yüzyıla kadar uzandığını biliyoruz. O dönemde yapılan olimpiyatlarda koşu, cirit atma, güreş, boks dallarında yarışmalar yapılıyordu. İlk yapılan olimpiyatların bir gün sürdüğünü, ilerleyen dönemlerde ise sürelerin uzadığını ve çeşitli spor branşlarının dâhil olduğunu bilmekteyiz.

Olimpiyatlar, "Antik Yunan Olimpiyatları" ve "Modern Olimpiyatlar" şeklinde iki bölümden oluşmaktadır. Modern anlamdaki olimpiyatların tarihçesine bakıldığında, 1894 yılında Uluslararası Olimpiyat Komitesi kuruldu. Bu komitenin kurulması ile birlikte 1896 yılında Yunanistan'da modern olimpiyatlara başlandığı bilinmektedir. 1896 yılında itibaren her dört yılda bir düzenli olarak olimpiyatlar gerçekleşmiştir.

Ancak olimpiyatların dünya genelini etkileyen bazı özel durumlarda ertelendiğini görmekteyiz. Örneğin, 1914 tarihinde başlayıp, 1918 yılında sona eren I. Dünya Savaşı'nda olimpiyatlar ötelenmişti. Ya da 2020 yılı Temmuz ayında yapılması planlanan Tokyo Olimpiyat oyunları, Covid-19 salgını sebebiyle ertelenmişti.

Olimpiyatlar, ülkelerin kendi tanıtımını yaptıkları en büyük sportif etkinlik alanı olmakla birlikte, ülkelerin ve şehirlerin imajına, ekonomisine, sosyal, mekânsal ve kültürel potansiyeline, turizm ve spor imkânlarına katkı sunmaktadır. Bu bağlamda, olimpiyatlarda ev sahibi ülke olmak çok önemlidir. Bu konuda ülkemizin girişimleri nelerdir?

Olimpiyatlara ev sahipliği yapmak çok önemlidir. Çünkü olimpiyatlar dünyanın en büyük organizasyonudur. Doğrudan ve dolaylı olarak milyarlarca kişinin katılım sağladığı bir organizasyondur. Bu bağlamda böylesine büyük bir organizasyonda ev sahibi ülke konumunda olmak "prestij" elde etmektir. Ayrıca ekonomik olarak değerlendirildiğinde, ülkenin tamamına faydası olmaktadır. Bir ülkenin tanıtımının yapılmasında milyarlarca para harcanırken, olimpiyatlar ile ülkelerin tanıtımını dünyada çok rahat bir şekilde tanıtılmaktadır. Özellikle de bir ay süresince olimpiyatların dünya gündeminde kaldığı düşünüldüğüne, olimpiyatlara ev sahipliği yapan ülkeye her türlü katkıyı sağlamaktadır.

Türkiye'nin olimpiyatlardaki madalya sayısının az olmasının önündeki engeller nelerdir? Türkiye'de beden eğitimi ve spor kültürünün topluma yayılması için neler yapılmalıdır? Bu konuda federasyonlara ne görevler düşmektedir?

Sadece olimpiyatlardaki değil, Türk sporunun genelindeki sorunlardan bahsedilmesi önemlidir. Olimpiyatlarda başarının düşük olması, bazı şeylerin yanlış gittiğinin göstergesidir. Olimpiyatlardaki başarısızlığın sadece kişilere ya da kurumlara bağlanması doğru olmayacaktır. Türk sporunun sorunlarını bütün olarak ele almamız gerekiyor.

Bir "spor kültürü" kavramı var. Meselenin en çarpıcı yeri burasıdır. Ülkemizdeki spor kültürünün tam olarak oluşmamış olması olimpiyatlarda madalya sayımızın düşük olmasının temel sebeplerinden birisidir. Bunun yanı sıra Türk sporunun yönetimine bakıldığı

zaman birçok paydaş var. Gençlik ve Spor Bakanlığı, spor federasyonları, spor kulüpleri, yerel yönetimler, üniversiteler, hepsi sac ayağı olarak düşülmelidir. Spor yöneticilerimizin spor alanından gelmemiş olması da sporda istenilen başarıların elde edilmesini olumsuz etkilemektedir.

Spor federasyonları Türk sporunun lokomotifidir. Dolayısıyla bu örgütlerin yöneticilerinin liyakat sahibi olmaları ve bu işi lakıyla yapmaları gerektiğini düşünüyorum. Olimpiyatlardan sonra yönetmelik gereği, belli bir süre sonra federasyon başkanlarının seçime gitmesi gerekiyor. Ülkemizde de bu seçim sürecine girilmiş durumdadır. Dolayısıyla 2024 Paris olimpiyatlarında alınan madalya sayısı değişime neden olacaktır.

"Federasyon başkanlarının spor eğitimi almış, liyakat sahibi insanlardan oluşması gerektiğini düşünüyorum."

Federasyon başkanlığı seçimlerinde özellikle Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın üst düzey yöneticileri olmamalıdır. Öte yandan, özellikle olimpiyatlarda sporcularımızın çok yorgun olduğu ve son saniyelere girildiğinde atak yapamadığı gözlerden kaçmadı. Dolayısıyla burada yanlış antrenman metotlarının da başarısızlıkta bir neden olabileceğini ifade etmek isterim. Bu konunun da araştırılması gerektiğini düşünüyorum. Çeyrek finale kalınmasının ardından sosyal medya üzerinden sporcularımıza aşırı derecede misyon yüklenilmesinden dolayı finale gelinmiş havası yaratıldı, bu da sporcular üzerinde baskı oluşturdu.

Paris 2024'te bronz madalya kazanan milli boksör Esra Yıldız

Okuldaki spor tesislerinin ve beden eğitimi öğretmenlerinin sayısının artmasının önemi nedir? Spordan sorumlu merkezlerde sporcuların, antrenörlerin ve yöneticilerin seçilmesinde liyakatin önemi nedir?

Özellikle son yıllarda hem spor tesisi açısından hem de okullarda tesisleşme açısından bir ivme yakalandı. Bu konuda güzel gelişmeler oluyor. Beden eğitimi öğretmenlerinin sayısının fazla olması önemli ama burada daha da önemli olan nitelikli, amaca uygun, eğitim verebilecek kişilerin yetiştirilmesi ve istihdam edilmesi önemlidir.

"Şunu da belirtmem gerekir ki, ilkokullarda beden eğitimi dersinin zorunlu bir ders olmadığını ve beden eğitimi öğretmenlerinin bu derslere girmediğini görüyoruz. Bu noktada yapılması gereken, ilkokullarda beden eğitimi derslerinin zorunlu olması ve bu derslere beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi gerektiğidir."

Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından ilkokullarda sportif yetenek taraması yapılıyor. Yatkınlığı belirlenen ve eğitimlere davet edilen öğrencilere eğitimlerin sonunda kapsamlı test ve ölçümler uygulanıp, branşlara yönlendiriliyor. Bu programın sporumuza ve olimpiyatlara ne tür katkısı olacaktır?

Sportif Yetenek Taraması 2018 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığı ve ilgili paydaşlar tarafından hayata geçirilmiş bir projedir. O günden bugüne kadar devam ettiğini biliyoruz. Yapılan bu projeyi önemli görüyorum. Bu durumun olimpiyatlara yansımasını kısa vadede değil ama çok ilerleyen zamanlarda göreceğiz.

Bu projelerle ilgili bizlerden görüş alındığı zaman toplantılara katılarak önerilerimizi sunduk. Ancak projelerin bazı eksik yönlerinin olduğunu düşünüyorum. Çocukların erken yaşlarda yeteneğinin ortaya çıkarılması ile birlikte spor branşlarına yönlendirilmesi çok önemlidir. 9-10 yaş aralığında performans taraması yapılıyor. Aslında bu yaş aralığının geç olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla yaş aralığının güncellenerek, projelerin yapılması kanaatindeyim. Ama genel anlamda bu uygulamayı ülkemiz için değerli buluyorum.

Genç sporcular için ne gibi tavsiyeler vermek istersiniz? Bir spor dalıyla uğraşmanın bireylere katkıları nelerdir?

Sporu, bireyin fiziksel ve psikolojik yönden gelişimine katkı sağlayan, sosyal bir olgu olarak tanımlıyoruz. Bu anlamda sporun yetişkinler, gençler, yaşlılar üzerinde çok büyük faydaları var. Fiziksel yeteneklerinin gelişmesi açısından özellikle çocuklarda spor başat unsurdur. Dolayısıyla erken yaşlarda ailelerin çocuklarını spora yönlendirilmesini tavsiye ediyoruz. Okul başarılarının bu anlamda arttığını söyleyebiliriz.

"Spor sayesinde bireyler duygularını kontrol edebilmeyi de öğreniyorlar. Duygusal anlamda karar verme ve karar alma yetenekleri gelişiyor. Sosyalleşmeyi sağlıyor. Çocukların internet bağımlılığından uzak tutulmasına katkı sunuyor. Aynı zamanda çocuklarda güven duygusu oluşturuluyor. Boş zamanların da etkili ve verimli bir şekilde değerlendirilmesini sağlıyor."

Paris 2024'te gümüş madalya kazanan milli atıcı Yusuf Dikeç

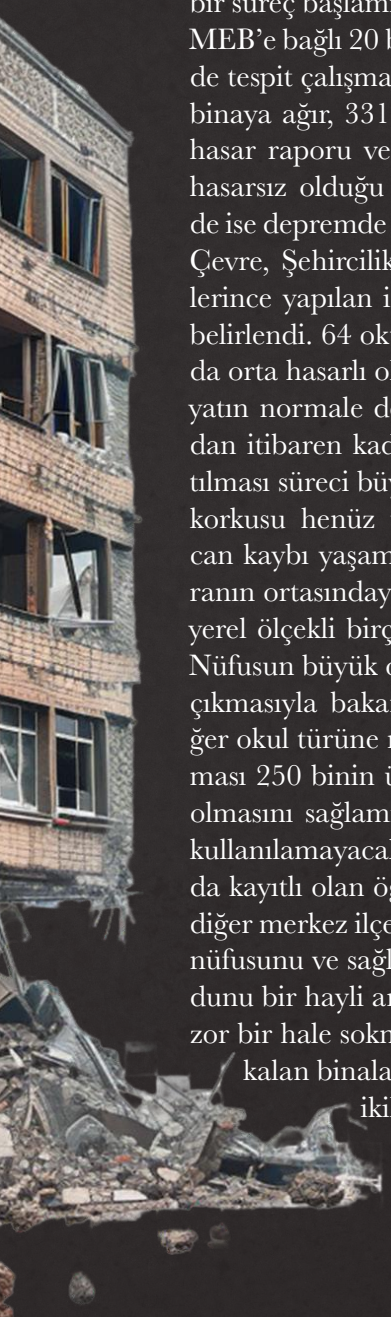
İsmail ÖZALP
Türkçe Öğretmeni
Şehit Ahmet Akdal
Ortaokulu

ASRIN FELAKETİNDE KAHRAMANMARAŞ

6 Şubat 2023'te Kahramanmaraş'ta yaşadığımız ve etkisine çevre illerde de en yıkıcı haliyle şahit olduğumuz asrın felaketi, gerisinde yalnızca enkaz dağları bırakmamış, 50 binden fazla canı bizden koparak hayatın her alanında onarılması zor travmalar yaratmıştır. Yıkımın etkisini fazlaca hissettirdiği Kahramanmaraş'ın yerleşik nüfus oranı en yüksek olan mahallerindeki can kayıpları eğitimin her kademesindeki binlerce çocuğumuzu henüz hayatının baharındayken hayattan koparmış kimi okullarımızda kaybettiğimiz öğrenci sayısı 500 ün üzerine çıkarak sağ kalan öğrenci ve öğretmenlerimizde unutulması güç yaralar açmıştır. Geçtiğimiz yıl 2023-2024 eğitim öğretim yılına başlarken birçok öğretmenimiz yoklama listelerine, boş kalan sıralara, kaybettiği öğrencilerin anılarına göz yaşlarını ekleyerek vazifelerini yapmaya çalışmış ve yine birçok öğretmen ve idarecimiz de depremde evsiz kalan vatandaşlarımızın devletimizin ve milletimizin müthiş bir fedakârlıkla göğüslediği ihtiyaçlarının giderilmesi noktasında çadır kentlerde çok zor koşullarda görev almışlardır. İmtihan dünyasında verilmesi en zor imtihanlardan birinde bizzat öğrenci olarak acı ve gözyaşı ile çalışan eğitim çalışanlarımız başta barınma olmak üzere birçok kriz durumuyla baş etmek zorunda kalmıştır. Deprem sonrası iller, ilçeler ve mahalleler arasındaki nüfus hareketliliği şehrin birçok merkez semtinde yeni problemleri de beraberinde getirmiştir.

Deprem öncesindeki birkaç yıllık süreçte okullarda bina güçlendirme çalışmaları ve ömrünü tamamlayarak yıkılan okul binalarının yerlerine yenilerinin yapılması sürecindeki aksaklıklar ve gecikmelere sebep olmuştur. 6 Şubat'ta yaşadığımız felaketin etkilerini olumsuz yönde güçlendirmiş şehrin birçok noktasında eğitim öğretim faaliyetleri geçici çözümlerle sürdürülmeye çalışılmıştır. Eğitimin bürokrasisinden öğretmenlerine, öğrencilerden velilerine kadar sancılı bir süreç başlamıştır. 3 Mart 2023 tarihli verilere göre, MEB'e bağlı 20 bin 340 eğitim binasının 8 bin 162'sinde tespit çalışmaları tamamlandı. 72 bina yıkıldı, 504 binaya ağır, 331 binaya orta ve 2 bin 533 binaya az hasar raporu verildi. 4 bin 722 eğitim binasının ise hasarsız olduğu paylaşıldı.* Kahramanmaraş özelinde ise depremde 19 okulumuz yıkıldı, 12 okulumuz ise Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı ekiplerince yapılan incelemede acil yıkılacak okul olarak belirlendi. 64 okulumuz ise ağır hasarlı. 72 okulumuz da orta hasarlı olmak üzere depremden etkilendi. Hayatın normale döndürülmesi adına 2023 Nisan ayından itibaren kademeli olarak eğitim öğretimin başlatılması süreci büyük bir hata olmuştur. İnsanların can korkusu henüz üzerindeyken, birinci derece birçok can kaybı yaşamışken, maddi manevi büyük bir buhranın ortasındayken okul zilini çalmak aynı zamanda yerel ölçekli birçok kaosu da beraberinde getirmiştir. Nüfusun büyük oranda il dışına geçici ve kalıcı olarak çıkmasıyla bakanlığın Türkiye'nin her yerinde eşdeğer okul türüne nakillerinin yapılmasına olanak sağlaması 250 binin üzerinde öğrencinin farklı illere nakil olmasını sağlamıştır. Bilhassa Dulkadiroğlu ilçesinde kullanılamayacak durumda olan okul ve pansiyonlarda kayıtlı olan öğrencilerin aileleriyle birlikte yine bir diğer merkez ilçe olan Onikişubat' a yönelmesi ilçenin nüfusunu ve sağlam kalan okullardaki öğrenci mevcudunu bir hayli artırarak eğitim öğretimi sürdürülmesi zor bir hale sokmuştur. Birçok eğitim kurumu sağlam kalan binaları paylaşmak zorunda kalmış, okullar ikili eğitime geçerek ve ders saatleri düşürülerek eğitim öğretimi bin bir zorlukla devam ettirmeyi başarmıştır. Kurumların aynı binada birleşmesi şehirlerin farklı sosyo ekonomik düzeydeki öğrenci ve velilerini zaman zaman karşı karşıya getirse de afetin boyutları göz önünde bulundurulunca Kahramanmaraş İl Milli Eğitiminin fedakâr öğretmenlerinin başarılı bir imtihan verdiğinin altını çizmeliyiz. Konteyner kentlerde açılan okullarla öğrencilerin güvenli, hızlı ve ekonomik bir şekilde eğitim öğretime adapte edilmeye çalışıldığı şehrimizde halen yapımı devam eden okulların yeni eğitim öğretim yılına yetişmeyecek olması önceki dönemlerde yaşadığımız birçok sorunun yeniden gün yüzüne çıkacağının habercisi olmaktadır. Bir yandan devam eden enkaz kaldırma ve hafriyat taşıma çalışmaları diğer tarafta yeni inşaatların bitirilerek teslim edilme süreçlerini göz önünde bulundursak devletimizin üstüne basa basa yinelediği tasarruf tedbirlerinden Kahramanmaraş'ın muaf tutulması zorunluluğu kaçınılmaz bir gerçeklik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Sadece Kahramanmaraş olarak değil ülke olarak büyük bir ders çıkarmamız gereken bu afet sürecinde bir kez daha şahit olduk ki doğru kararları hızlı ve inisiyatif kullanarak alabilmek, mevcut gerçeklikten yola çıkarak kriz durumu sevk ve organizasyonunu gerçekleştirebilmek yalnızca ehliyet ve liyakat esasına göre vazifesini yerine getiren teşkilatça kadroların harcıdır. Reklam ve krizden beslenerek üstlerine göz kırpan kadrolar, zamanın ve zorlukların karşısında enkaz olmaya mahkûmdur. Yalnızca Kahramanmaraş ve diğer afet şehirlerinde değil 81 ilimizde de olası afet durumunda ancak mevcut asgari şartlar sağlandıktan sonra hayatın normalleştirilmeye çalışılması eğitim öğretimin sağlıklı bir şekilde sürdürülmesi için eğitim çalışanlarının ihtiyaçlarının karşılanması hayati bir zorunluluktur.

* TCCB SBB (2023). 2023 Kahramanmaraş ve Hatay depremleri raporu. Mayıs 2023,' https:// www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2023/03/2023-Kahramanmaras-ve-Hatay-DepremleriRaporu.pdf

KORKMA, CESUR OL,

TÜRK EĞİTİM-SEN'E

Üye Ol!

TÜRK EĞİTİM-SEN
1992

Türkiye'nin Sendikası

www.turkegitimsen.org.tr

TÜRK EĞİTİM-SEN
1992

HEPİMİZ ATATÜRK'ÜZ!

Milli Mücadelenin Başkomutanı, Devletimizin Kurucusu,
Başöğretmenimiz Atatürk;
Gözün Arkada Kalmasın, Emanetin Emin Ellerde!
Ruhun Şad Olsun.

www.turkegitimsen.org.tr
Türk Eğitim-Sen, Türkiye Kamu-Sen Üyesidir.

TÜRK EĞİTİM-SEN
1992

Cumhuriyetimiz

101 Yaşında

Kutlu Olsun!

Türkiye Cumhuriyeti'nin İkinci Yüzyılını
TÜRK YÜZYILI Kılmak İçin
Yorulmadan, Bıkmadan,
Usanmadan Çalışacağız!

www.turkegitimsen.org.tr
Türk Eğitim-Sen, Türkiye Kamu-Sen Üyesidir.